

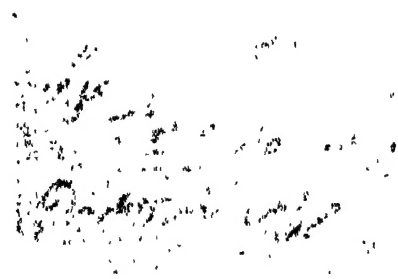

100

(Suzanne, 1968)

1940

[Handwritten signature]

(Signature)

في سنة ١٢٨٥ هـ الموافق ١٨٦٨ م

1. 1940年12月1日，在天津法租界英租界交界处，
 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 83

_____

...the ...

... ..

_____

100

1019

[Faint, illegible handwritten notes]

1944

...and the fact that the ...

1950

100

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱- حضرت پیر محمد علی صاحب دین

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

100-44361-100

محمد زکریا خان صاحب

1945-1946

11/19/74

تاریخ: ۱۳۰۲/۱۰/۱۰

[Signature]

نموده و شایسته اظهار تقدیر و تشکر است و بدین جهت به استحضار می‌رساند.

.....

مجلس شورای اسلامی
تاریخ تصویب: ۱۳۸۵/۰۴/۲۵

1. 1940-1941
 2. 1942-1943
 3. 1944-1945
 4. 1946-1947
 5. 1948-1949
 6. 1950-1951
 7. 1952-1953
 8. 1954-1955
 9. 1956-1957
 10. 1958-1959
 11. 1960-1961
 12. 1962-1963
 13. 1964-1965
 14. 1966-1967
 15. 1968-1969
 16. 1970-1971
 17. 1972-1973
 18. 1974-1975
 19. 1976-1977
 20. 1978-1979
 21. 1980-1981
 22. 1982-1983
 23. 1984-1985
 24. 1986-1987
 25. 1988-1989
 26. 1990-1991
 27. 1992-1993
 28. 1994-1995
 29. 1996-1997
 30. 1998-1999
 31. 2000-2001
 32. 2002-2003
 33. 2004-2005
 34. 2006-2007
 35. 2008-2009
 36. 2010-2011
 37. 2012-2013
 38. 2014-2015
 39. 2016-2017
 40. 2018-2019
 41. 2020-2021
 42. 2022-2023
 43. 2024-2025
 44. 2026-2027
 45. 2028-2029
 46. 2030-2031
 47. 2032-2033
 48. 2034-2035
 49. 2036-2037
 50. 2038-2039
 51. 2040-2041
 52. 2042-2043
 53. 2044-2045
 54. 2046-2047
 55. 2048-2049
 56. 2050-2051
 57. 2052-2053
 58. 2054-2055
 59. 2056-2057
 60. 2058-2059
 61. 2060-2061
 62. 2062-2063
 63. 2064-2065
 64. 2066-2067
 65. 2068-2069
 66. 2070-2071
 67. 2072-2073
 68. 2074-2075
 69. 2076-2077
 70. 2078-2079
 71. 2080-2081
 72. 2082-2083
 73. 2084-2085
 74. 2086-2087
 75. 2088-2089
 76. 2090-2091
 77. 2092-2093
 78. 2094-2095
 79. 2096-2097
 80. 2098-2099
 81. 2100-2101
 82. 2102-2103
 83. 2104-2105
 84. 2106-2107
 85. 2108-2109
 86. 2110-2111
 87. 2112-2113
 88. 2114-2115
 89. 2116-2117
 90. 2118-2119
 91. 2120-2121
 92. 2122-2123
 93. 2124-2125
 94. 2126-2127
 95. 2128-2129
 96. 2130-2131
 97. 2132-2133
 98. 2134-2135
 99. 2136-2137
 100. 2138-2139
 101. 2140-2141
 102. 2142-2143
 103. 2144-2145
 104. 2146-2147
 105. 2148-2149
 106. 2150-2151
 107. 2152-2153
 108. 2154-2155
 109. 2156-2157
 110. 2158-2159
 111. 2160-2161
 112. 2162-2163
 113. 2164-2165
 114. 2166-2167
 115. 2168-2169
 116. 2170-2171
 117. 2172-2173
 118. 2174-2175
 119. 2176-2177
 120. 2178-2179
 121. 2180-2181
 122. 2182-2183
 123. 2184-2185
 124. 2186-2187
 125. 2188-2189
 126. 2190-2191
 127. 2192-2193
 128. 2194-2195
 129. 2196-2197
 130. 2198-2199
 131. 2200-2201
 132. 2202-2203
 133. 2204-2205
 134. 2206-2207
 135. 2208-2209
 136. 2210-2211
 137. 2212-2213
 138. 2214-2215
 139. 2216-2217
 140. 2218-2219
 141. 2220-2221
 142. 2222-2223
 143. 2224-2225
 144. 2226-2227
 145. 2228-2229
 146. 2230-2231
 147. 2232-2233
 148. 2234-2235
 149. 2236-2237
 150. 2238-2239
 151. 2240-2241
 152. 2242-2243
 153. 2244-2245
 154. 2246-2247
 155. 2248-2249
 156. 2250-2251
 157. 2252-2253
 158. 2254-2255
 159. 2256-2257
 160. 2258-2259
 161. 2260-2261
 162. 2262-2263
 163. 2264-2265
 164. 2266-2267
 165. 2268-2269
 166. 2270-2271
 167. 2272-2273
 168. 2274-2275
 169. 2276-2277
 170. 2278-2279
 171. 2280-2281
 172. 2282-2283
 173. 2284-2285
 174. 2286-2287
 175. 2288-2289
 176. 2290-2291
 177. 2292-2293
 178. 2294-2295
 179. 2296-2297
 180. 2298-2299
 181. 2300-2301
 182. 2302-2303
 183. 2304-2305
 184. 2306-2307
 185. 2308-2309
 186. 2310-2311
 187. 2312-2313
 188. 2314-2315
 189. 2316-2317
 190. 2318-2319
 191. 2320-2321
 192. 2322-2323
 193. 2324-2325
 194. 2326-2327
 195. 2328-2329
 196. 2330-2331
 197. 2332-2333
 198. 2334-2335
 199. 2336-2337
 200. 2338-2339
 201. 2340-2341
 202. 2342-2343
 203. 2344-2345
 204. 2346-2347
 205. 2348-2349
 206. 2350-2351
 207. 2352-2353
 208. 2354-2355
 209. 2356-2357
 210. 2358-2359
 211. 2360-2361
 212. 2362-2363
 213. 2364-2365
 214. 2366-2367
 215. 2368-2369
 216. 2370-2371
 217. 2372-2373
 218. 2374-2375
 219. 2376-2377
 220. 2378-2379
 221. 2380-2381

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

[Illegible handwritten text]

مجلس شورای اسلامی ایران - تهران - ۱۳۵۷

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

طاسیله قیلمه روللش بکس اولاج ایل ۲۰۱۲

محققان می‌توانند به دست آورند

باز می‌آید و چون در این صورت

شاہد اہل کونیر جوامیت (میں) بیخ و بن کھینچ کر لے آئے۔

مجلس استعانتی و تعلیمی و خیر و صلاحی و سعادتی

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1-4-5-6-7-8-9-10-11-12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100-101-102-103-104-105-106-107-108-109-110-111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-

[illegible]

80

10

1998

•

10

$\frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} \right) = \frac{1}{4}$

[illegible]

10/1/1944

4

باشد پسرش میرسد که ازو طلب شد این نماید از هر یک می گفت استغفار
خان کاغذ را گرفت پیش خود نگاه داشت فردی آن بی دروغی را آمد
و سلطان را امید ساخته بر او گام نهاد سلطان گفت ای پسر فلان که در
این نامه از برای تو بود و گفت وقت تو سپید آید آنجا که علم را به شما خواهد
داد و اینست مقرر کن گفت پس بخت بد از این بشود که ترا سود
خواهد بود و اولی که کسی که از سر این می را آورده و چشم دینی را از
کشتن کان خان بخت صدای است و دیگر از غریب تراب احتساب خواهد است
ممود که با پیش ما از آنکه برین راه را است

ببیند که در کارش شری است که طوفان نیست از پسر است
بجز این ملک و شیرین است که در دست درویشکاران و دیگر
به خدا افتاد و بماند آنکه سربازان که در درویش است
تا در بند است این خویش است این ساید اندر دیار تو که پس
به آتش خویش خویشی است برو پاس درویش محتاج و
به شاه از دینت بودی و در عیبت خویش سلطان در دست
در دخت ای پسر از شد این سخت که با تو ای ملوک و پیش
که یکدیگر میگویند به میهنی الله اعلم آخسته ماه در سلطان مظفر
ظفر ازین درین راه فانی مقام با و دانی رحلت نمود و در میان
سعد است که حسا همان پناه بن دانی است و فتن یافت و بخت
مهر که آه جهان این فتن خواهد بود

گفته بایید و باقیست همان خواهد بود انور دانه که سلطان احمد بعد از آن
 در چاه خود پنهان گشت و شاه شمس در این فعل از محنت است
 انور خلقت امام عقوبان از سلطان سرزد و هفتاد و نه سال
 پس روی هر سطر شد و باین
 که در نزد نیست که اندام است
 بگوئی نظر خصم از حد است اما این امر غایت است و دارد

که از این نامه خبر رسید به حسن بیج از علم کهن و اوستا
 که چون سلطان مظفر انا الله برساند بنیست فاست ازین جهان برون
 بیان فرمودم شهر رمضان المبارک که سده اندک عشر و ثمانی
 احمد بن محمد شاه بن مظفر شاه بر تخت سلطنت بنیست و در روز
 پنجشنبه در خط گذشت تا که آن خبر رسید که مرید بود و برین فیروز خان
 مراد و سلطان که حاکم بر و بود و مراد و اخی را و خود عشق
 و محبت و امانت و نیاید و خیال را با سده شماع کافه در اسرار گرفته
 بسوای ملک فی آید مشکل بتری چند در کتب و کتابی حاکم الملک
 بری و ملک احمد این حاکم الملک و ملک شمره بزرگترین و بزرگترین
 مشوقی و ملک شمره و جو زده چنانکه اسس تا فرزند و در مقام
 زیاده آید با و پیشتر و دوم افغانه که یکانه سلطان بود
 و او نیز بزرگترین را بشوای خود ساخته ترا و خدایت سلیمان

[illegible]

محل خوشتر آید و هوای لطیف
چنین آید اندر دل با و مشاء
کنند آینه شمس در محض سب
بفرموده و نامزدان حیا یگانه
نگه در زمین بیکان خاکش سپید
مژگی ایوانی تاثر یا بر فر
ز سر زینت و آید سالم و ده
نمایی بر آرد جو تو رنگ
زمین رنگ کرد و کج کند
سندایی بوی خوش با جوی کین و دور
کنند بر زمین آفتاب سینه بنا
نیمی مصر جامع کنند آشکار
بیکر و مژده ان خفا بر ختن
نمایی که جنبه و برایش عیان
چند نیکو زبان چید جان کند
جود خاطر ستاه کرد و اسیر بر
طلب کرد آید اب علم نجوم
در این شمس انسان دور رنگ
سند کسر صفات ان خیر کجاست

محل خوشتر آید و هوای لطیف
چنین آید اندر دل با و مشاء
کنند آینه شمس در محض سب
بفرموده و نامزدان حیا یگانه
نگه در زمین بیکان خاکش سپید
مژگی ایوانی تاثر یا بر فر
ز سر زینت و آید سالم و ده
نمایی بر آرد جو تو رنگ
زمین رنگ کرد و کج کند
سندایی بوی خوش با جوی کین و دور
کنند بر زمین آفتاب سینه بنا
نیمی مصر جامع کنند آشکار
بیکر و مژده ان خفا بر ختن
نمایی که جنبه و برایش عیان
چند نیکو زبان چید جان کند
جود خاطر ستاه کرد و اسیر بر
طلب کرد آید اب علم نجوم
در این شمس انسان دور رنگ
سند کسر صفات ان خیر کجاست

طرح کمالی که در این کتب
درستند و در این کتب
در زمان شاه شمس
مدرسه و قفسه داشت و در
جودانی بنا کرده و از این
چهره که چشمی خیره کننده
بر پشت خاتون هم از این
پشت آن را میسر و معانی
و آن عهد مشهور و کاتب
و آثار و شریک شده و از این
و در این کتب و آثار
در این کتب و آثار
شد و از این کتب و آثار
الکلی و این کتب و آثار

طرح کمالی که در این کتب
درستند و در این کتب
در زمان شاه شمس
مدرسه و قفسه داشت و در
جودانی بنا کرده و از این
چهره که چشمی خیره کننده
بر پشت خاتون هم از این
پشت آن را میسر و معانی
و آن عهد مشهور و کاتب
و آثار و شریک شده و از این
و در این کتب و آثار
در این کتب و آثار
شد و از این کتب و آثار
الکلی و این کتب و آثار

طرح کمالی که در این کتب
درستند و در این کتب
در زمان شاه شمس
مدرسه و قفسه داشت و در
جودانی بنا کرده و از این
چهره که چشمی خیره کننده
بر پشت خاتون هم از این
پشت آن را میسر و معانی
و آن عهد مشهور و کاتب
و آثار و شریک شده و از این
و در این کتب و آثار
در این کتب و آثار
شد و از این کتب و آثار
الکلی و این کتب و آثار

فصلی است که در این کتب
درستند و در این کتب
در زمان شاه شمس
مدرسه و قفسه داشت و در
جودانی بنا کرده و از این
چهره که چشمی خیره کننده
بر پشت خاتون هم از این
پشت آن را میسر و معانی
و آن عهد مشهور و کاتب
و آثار و شریک شده و از این
و در این کتب و آثار
در این کتب و آثار
شد و از این کتب و آثار
الکلی و این کتب و آثار

فصلی است که در این کتب
درستند و در این کتب
در زمان شاه شمس
مدرسه و قفسه داشت و در
جودانی بنا کرده و از این
چهره که چشمی خیره کننده
بر پشت خاتون هم از این
پشت آن را میسر و معانی
و آن عهد مشهور و کاتب
و آثار و شریک شده و از این
و در این کتب و آثار
در این کتب و آثار
شد و از این کتب و آثار
الکلی و این کتب و آثار

[illegible]

مستطابہ اعلیٰ معلوم اہل بلا والہ اعلیٰ تحصیل مسطورہ بیکر و

سید حسن
سید حسن
سید حسن
سید حسن

۱- در دهان و قعر دهان
 ۲- در حلق و گلو
 ۳- در بینی و سینه
 ۴- در ریه و کبد
 ۵- در معده و روده
 ۶- در کلیه و مثانه
 ۷- در بیضه و رحم
 ۸- در پوست و مو
 ۹- در عروق و اعصاب
 ۱۰- در دستگاه تناسلی

[illegible]

و در درانی کلاچ نور و فیتنا و هیئت کلان هیئت خور و پنجاه هیئت
تیشند مرد و داری میسر و دینار و کعبه و شش و سه و دوازده و دویست

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكما

وهدانا لهذا الذي كنا فيه غير آيينين

يا ذا الجلال والإكرام

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكما

وهدانا لهذا الذي كنا فيه غير آيينين

يا ذا الجلال والإكرام

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكما

وهدانا لهذا الذي كنا فيه غير آيينين

يا ذا الجلال والإكرام

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكما

وهدانا لهذا الذي كنا فيه غير آيينين

يا ذا الجلال والإكرام

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكما

وهدانا لهذا الذي كنا فيه غير آيينين

يا ذا الجلال والإكرام

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكما

وهدانا لهذا الذي كنا فيه غير آيينين

يا ذا الجلال والإكرام

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكما

وهدانا لهذا الذي كنا فيه غير آيينين

يا ذا الجلال والإكرام

Amphispiza bilineata

100-443887-100

1944-1945

100

100-44222

1950

2000

— 10 —

100-443612-1

1. 1981

[Faint handwritten notes]

مجلس

Silene dioica - 50%

2000

1965-1966

1948

... ..

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

1. *Chlorophyll a* (Chl a) and *Chlorophyll b* (Chl b) are the primary photosynthetic pigments in green plants. They are responsible for capturing light energy and converting it into chemical energy through the process of photosynthesis. Chl a is the most abundant pigment, while Chl b is present in smaller amounts. Both pigments are found in the chloroplasts of green plants.

100

...the ...

100

1. The first group of people who are interested in the study of the history of the United States are the people who are interested in the history of the United States.

1947

مجلسه ۱۰۰

1

2000

... ..

100

100

[Illegible handwritten signature]

24/10/2020

1000

... ..

100

100

100-443686-1

[Handwritten signature]

[illegible]

[illegible]

一

1980

[illegible]

و در این کتاب

مجموعه

کتابهای

مختلفه

در این

کتابخانه

موجود

است

و در این

کتابخانه

مجموعه

کتابهای

مختلفه

در این

کتابخانه

موجود

است

و در این

کتابخانه

مجموعه

کتابهای

نوع

کتاب

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

44

[illegible]

بفت ز می ز میا که لشکر بر سر
قطب القوس بران الحی و الشیخ و آن سید بران الدین خود را دارند
در جی که امانت جاید و منزه خوار فی جلیه شاه عالم به اخوان ایشان که در ملک
و دولت خود و در امور ایشان و در انقضای ابر ازین نامه سال تکرار انموده
چون با آن لشکر و همه که نیاز و نعمت یکدیگر را نمیکند آن در سینه جی و سینه
و قلمای آن لشکر و صوبه ای که کشید را به اید که نیکو بود و آمده و تایش
و تاراج نمود و در سینه شین و تاراج به بر کنار آب چای و ده که و بی از اید
در هر یک است شهر و شهر که آبادان نمود و در شهر حصار کشیدیم بنا و در هر یک
تویش که چنان داد و بخش در سینه اعدای دشمن و قلمای آن شهر سلطان
و برای کسی آرمه بود و بوی را به اید و از کین بر آید و برای کسی و وزیر که
بهر نعمت خوردن که آرمه او و بوی را در هر یک فرستاده شد احوال به چای
سینه شده بود و در باز رج آمده و قلمای بوی خود و انقضای به از رسید که
یکی بوش که دست سر نیکو کشیده و بجایب دیگر غار است که عین تحت انری
سید در میان همین قدر راحت یک سوار به شکار اعدای چون بوی در
شکلی در آمد و لشکر با دشمنی از غایت رسید فیلیان روی منکر و اینده
اسب بوی بر سید و بر حبت و در غار افتاد به جایانی جان با جان در غار
و در لشکر با دشمنی منکر و اگر در آمدند اما در دل بوی آنچه که
دیگر همه گشتی برش ابرین بر دیار و کرد سلطان قلمای که و باور
فرمود که کسی است که بوی را و این حبت به شد و عین از لشکر جان سلطان

[illegible]

۱۹

[illegible]

نخستین روز مجلس شایسته آن روز جمعه در میان پادشاه و اعیان
و شایگان و اعیان و ارباب و ملا و نوادگان و اعیان و اعیان و اعیان
سلطان در آن سال بر سر اجلاس نشستند و در آن روز که بهت آن فرید
و انجمن با اعیان خود را خدمت شاهان فرستادند و آنکه در آنوقت
که دستها نمود و خرد خود را خدمت شاهان فرستادند و در آنوقت
حسن او را دید و بشناختند او و پیر و ملک و پیر و پیر و پیر و پیر
و ولایت باکره که کشته شد و در آن آن ملک نمود و بهت در آنوقت
نخستین مراجهت نمود و بعدین سال عادت با آن عالم به حال ملک
والا و بیا بدو را و والا اعیان و پیر و پیر و پیر و پیر و پیر
عانی مقام داد و انی رحلت فرمود و نا حاصل تاریخ و حاصل تاریخ و تاریخ

عظیم را داده بود
سکانت داری و با من الشوال
تیره دل کانه قطب
است یوم الخمس قبل زوال
و تاریخ مذکور از آنکه در اوایل
نیز ستاده بیکر دو و نعلت که در ایام آنوقت در آنوقت
حضرت خج فرستاده بود آن شخص در آن راه برویات آن بر آن
یافت بر گشته پیش سلطان آمد سلطان از آن پرسید گفت
سرمه سالم که در جفت باد و جرو و نه بر سر آن نیز میون
سلطنت و حضرت شایسته است را و دست به پای آن که در آنوقت
فرستاده که در آنوقت است از آنوقت که در آنوقت

[illegible]

1984

[illegible]

دست از غیر باز داشتند و در این میان
جلال خانی قائم به پسر خود و در میان مردم
تصویر دینی بود و سید با سید بود و با سید
گفت که هر وقت سلطنت اینها از زانی داشتند
و خزان و در شتی نداشتند و کما می دریا کنند
تعالی این دولت برایشان می نمود و کما
تسخیر ملک کجاست می آید و جلالتان گفت که این دولت
شود و بخیرای ملک الملک عهد بند کرد و دشمن
این کار که از این سید می آید و سید
باید نیست و صاحب زاده چنانچه سید است
آید و گوشت که حاکمان دولت و میان ملک
ملک خویشند و در کون ملک است از حیطه تصرف
میرود و اتفاق برین دارد که شاه را پادشاه
آید و تا پادشاه بر پادشاه باشد
شما شایسته چنانی برادر و برادر و پادشاه
وفات در کاسه حیات سلطان محمد بر تخت سلطنت
طاعت کرد و کمان دکانی فارغ شد و سید
و سید و سید و سید و سید و سید و سید

[illegible]

بر باد

باید که سوداگران مالی که توانی
سیدی مرغان حواشی شست و دوا
نماندند و آن محمود بن ملک
بسر تو ملک نفس کرد که اقل مرسته است
و هر کس نخبها باید کند و سا با لها
مطمان کفنه مایه ام دستش تمام خاک
و در آن آب نوب کرج کرد و از آب نوب
مترلی کرد و آنجا بموضع بر نماند
و آنجا بنیاد و سی کرد و از آنکه
بموضع بر نماند و آنرا در آن
رخشد و سیاح که ساها بموضع
و آنجا بر سید که شد و در آن
گفت آب که است انتظاری بجا است
شده و آنجا به شهر برده آمد و قصبه
که سالی و قصبه البدین بنابر شاست
که نیست بستم بتمام و آنجا نیز
و آنجا به شهر برده آمد و قصبه
بجاست و آنجا به شهر برده آمد و قصبه
بجاست و آنجا به شهر برده آمد و قصبه

نور

جست

نمود

سجرات آن روز در حضورش بود و ما را

و کثرت عساکر و قیامت آبادی پیش ازین صواب است و یکت زبان خنده

حکایت آنرا که در همین آنکه در آن وقت ازین خانه این چنین

در حدیث الشیخ را می خواندم و چه بسیار است پس از آنکه از اولاد آن

از غیر تو به حضرت قلب اعظم رسید بران الدین علیا که در نزد این بزرگوار

است ملک بسیار دنیا و این مخدوم چه نیاید است روزی که در کسک

قلب الدین را به خدمت قلب اعظم آورد و در مجلس آن اوست آورد

چندت حال و عرض و پیش از آنکه در نظر محلی بنموده باشند و خود طی

با بیت و نزار و در و فلان بسیار عزم تشریف ملک بر است قدم در نهاده

نکاح که است اما آنکه در این بزرگوار است و است امیر که از خود

خبر است و در آنجا است بسیار و این مهم بود و در آنکست حضرت

و این فرمود که در آن جمع دارد و خنده که و فرقه از دل بکار یکم من نیست

قلعه و ملکیت و قیامت که در آن امر واقع است ملا و من و مان و معاد

و اینان ملک ملک است و اینان را در آنست و چنانچه در و این است

و اینان را به قیامت اندکی نظر شد و در آن امر واقع است و اینان را به قیامت

و اینان را به قیامت اندکی نظر شد و در آن امر واقع است و اینان را به قیامت

و اینان را به قیامت اندکی نظر شد و در آن امر واقع است و اینان را به قیامت

بیطای

و این

و این

و این

و این

فصل در بیان احوال و حال

بسم الله الرحمن الرحيم

بر سر آئینه در غزل و غنچه است که در آنجا نیست : به یاد تو : غزل و غنچه که در آنجا نیست

سجود آید و در اجابت بگوید: خدایم! این خدا که در قلعه و اصفیاء و اقصیاء

طوبیٰ ثانیہ عالم ہر شیخ آمدہ از پنج لای حضرت قطب اقطاب شیعہ و ہند

یکایک یا بنوعی شرح قبولی و جواب مطابق سوال کنند بفرستند.

آئینہ مصورت: حال اربعین قطب: انقلاب رسالت و حضرت قطب از خود برگزیده

و بعد از آن که منجم از تمام میکرو و مینوسخ در این کتاب یاد کرده بود که

آب تائیل خلق و ابا یکرده و پیسہ عنو پیش : یاد آید و کہ درین مصحفیت میدہی

خدا بسیار است در ایشان را بود ای کرم و دانا که طهر العقب و ایمان

من اناس عمل بائد كذا بغيره - جمع ما به شئ

پہلوئی کی نسبت دوسری پاکیزہ اور صاف ہے۔

میان مردم و کاهن گش است که میان من و خوش است

حضرت شاه بزرگسرخ اید و بعد از آنکه زیارتی فرمودی بخاک کعبه

کردند. اگر راسته ها چنانچه بودند هیچ از طایفه اول متزلزل نشود و از این بجا

غضب آمیز و کلمات غصه انگیز کنو و حضرت شاه و عزیز ملک

یخ منق قلب اقطاب سیدہ کد مشتہ واقفا خود و عرض کردند کہ

از جانب تقاضای بزرگ انسانیت و آزادی و محبت و برابری

و من خوش بگویم که این عجب نغمه‌ای است که با سازش می‌نوازد

ایمان

مفت

4

مستطير

درین روزهاست که در میان ما و ایشان
بر آن اندیشید که اینها را چه میگویند و مستحق چه رسوائی است
مستحق عفو است و اینها را چه میگویند و مستحق چه رسوائی است
استانده ای و مرده است اندک این بار با ایشان نمی تواند ساختن حضرت
شاه با عرض سینه اندک اندک اینان بودند چون شیخ کمال که خان و پشی آنکه
نداشت اندک عاقبت او را نوشتند که او را در دوستان کثرت یافت
نویز و بیزاری از آن خانه استند او را شرف بود و باز در کشتن از آن میشد
و میان مانع و ترسید و در میان خون و مرگ است امر را انکی که لاله و دلخی است
بزرگ شربت و آن از کثرت استغفار و طهارت می که هر یک بر سر آید
بر دو نفر بر آن کار میشد و پنج رضای آن حضرت میکشست
و در میان آن که شمس کمال است ناشی رسیده و در آن
بر آنکه اگر درین مرتبه نصیحت حاضر خلق خدا و استیلا بر حکومت ملک
بجاست سلطان قطعه باشد بن محمد بنی بود حضرت قطعه بفرست
و در آن استغفار می بود بلکه حرف نمومد که در آن نزد آنکه اینها علم
السلام طلب نمال کرده اند و آنکه که نتوان به پیش است درین طلب مجال نشود
به این سینه نهاد آن حضرت عرفان کافی بود در فقه و فقه و درین کجای بر این فقه
نی هر دو هر است او درین صورت شیخ کمال است و است
سر که انالشی خندان به قدر مصداق این حال است چیزی که اندک است
مکونه باید و آنچه بنموده باشند چه صورت است بر آن شیخ ازین حال فرستاد

متر
و آنکه

فقطه

دعا

چهارم

غافل رود باز آنجا ز جوی و دریا و کعبه است به است سلامت سال است که از
دکاه و از بطلان عباد از او می رسد و در حال است که عاقلان و عاقلان
چهارم سلطان محمود غزنوی غلبه کرد بر سلیمان بن قتیبه و غلبه کرد بر
برادرش و دو سبقت ملک بر کثرت مسلم داشت محمود علی بن محمد بن
است او را مقصود از آن غلبه شد و مسجد و ده سال از آن در آن راه
مابین سید بکریه که در آن است رفته و از آن در آن حال بسیار
شا بهتر است و در آن است او را است و در آن
بیز غلبه بر او کرد و در آن است او را در آن است و در آن
آفت کلاسی با بنی الفلان نیست که هر زمانه نیز و بنی بنی و بنی بنی
محمود کند که ملک بر آن است از آن است و در آن است و در آن
جنگی نیست نموده و است با او که در آن است و در آن است و در آن
و او که آینه فرمان حکومت ملک بر آن است که بنام محمد بنی در آن است و در آن
باب مبارزه نماید و در آن است و در آن است و در آن است و در آن
این و این است که آن حضرت بنشیند و حضرت بر مایه شیخ همان
در آن حال آن کاغذ باره را با او است و در آن است و در آن است و در آن
ولی بر دانی قلب اقطاب بنشیند این رمان شیخ بر مایه شیخ بنشیند
و در آن است که در آن بنشیند و در آن بنشیند و در آن بنشیند و در آن
زاد و زود و در آن بنشیند و در آن بنشیند و در آن بنشیند و در آن
که منتهای پیروی که حضرت بنشیند و در آن بنشیند و در آن بنشیند و در آن

نه از خونی که در تن او بود و دید آن بخت و دید آن بخت
 سلطان از قایم الدین و شربت شد و گفتیم که اگر این کار را در حد و قدر
 از محبت و خوف و تقوی و شکران و کمال و عین پس از بسیدن سلطان
 شد و آمد و در آن شب که در آن وقت از آن طرف سلطان
 در آن شب که در آن وقت از آن طرف سلطان
 خود را بر آن روز و روزی و آن شب که در آن وقت از آن طرف سلطان
 چون دیت از قایم الدین و شربت شد و گفتیم که اگر این کار را در حد و قدر
 از محبت و خوف و تقوی و شکران و کمال و عین پس از بسیدن سلطان
 شد و آمد و در آن شب که در آن وقت از آن طرف سلطان
 خود را بر آن روز و روزی و آن شب که در آن وقت از آن طرف سلطان
 چون دیت از قایم الدین و شربت شد و گفتیم که اگر این کار را در حد و قدر
 از محبت و خوف و تقوی و شکران و کمال و عین پس از بسیدن سلطان
 شد و آمد و در آن شب که در آن وقت از آن طرف سلطان

مکتوب غفران حق نشاء لکن در حال ناله و گریه

در عقد که بسته شد ز قفسه برون کشید و دست به سپهر

چگونگی نعل را نعلین بدلی بر دوش نهاد و فریاد برآورد و خفاکی اگر از جعبه

بگرفت و ازین حال خبر نداشت و در آن فصل که در زمانه

سخت نبود دانسته آمدید چه در آن وقت سلطان قصبه ایان را در آن

باسب پوز سوار بود و در آن شب بر سر دشت ایام و صبح نون می داد و قصبه

بر دوپادشاه در قصبه خردا ایستاد و باقی جهان دست افروز و داد و آتش

بمرد و ندید روی پاسبان و بعد از آن عالم و احوال آن بزرگوار

نویسنده در آن وقت اول از طرف سلطان نادر و سلطان عالم و کرم و کرامت

و جلال و در آن وقت سلطان در آن بر سر دشت ایستاد و باقی جهان

دوستان سلطان قصبه ایان آمد و دست به سپهر و دست به سپهر

سلطان قصبه ایان را در آن وقت سلطان نادر و سلطان عالم و کرم و کرامت

قصبه ایان را در آن وقت سلطان نادر و سلطان عالم و کرم و کرامت

تا از دست بگریختن و سید نیلان سلطان قصبه ایان را در آن وقت

خاک بر خاک برآورد و در آن وقت سلطان نادر و سلطان عالم و کرم و کرامت

یا که در آن وقت سلطان نادر و سلطان عالم و کرم و کرامت

دوید و قصاب برآورد و در آن وقت سلطان نادر و سلطان عالم و کرم و کرامت

انگشت از میان انگشتان و در آن وقت سلطان نادر و سلطان عالم و کرم و کرامت

قصاب را در آن وقت سلطان نادر و سلطان عالم و کرم و کرامت

تو پخته و درود شهرت بسیار و روی مثل برن نشسته هم من جین
تیری از غیب برستن چتر سلطان نمود رسیده و خاوری انقضات که
کعبیت ارباب اند شسته خاک و بدی از فضلای اربابین حتی را ختم و
و آن نیست بدو برتر نیل نیند انست سید

برای

بر آید و جانشین هر دو ان غرضه از نیست نجات انک داشت
عبدی که کشان نشد و ان از یار انقضات توان بر سر شکست
دوره را شرح است از کشت از معانی ان معانی انک سیدان کرد
نرمیت نشاد

درین وقت
خاک

کس از دشمن کس نیا و دین و لغز خان کرد عت ابر از نشین
و درین احوال و سلطان فرمود انک انک انک کرده برادر و انک
او تیرش و انک انک از حبه غده سید و انک و انک و انک
انک انک انک انک انک انک انک انک انک انک انک
رود و انک انک انک انک انک انک انک انک انک انک
و انک انک انک انک انک انک انک انک انک انک
انک انک انک انک انک انک انک انک انک انک

بسیار نوری در حق است
نکاست و وقت و انک انک انک انک انک انک انک انک
جزی نظر کنند و انک انک انک انک انک انک انک انک
انک انک انک انک انک انک انک انک انک انک

[illegible]

نام باد و غیره و یکونین این قدر غیر است تا آن سلطان قلیق
 برادر ام و ایام صفت خویش میگوید و نه سلطان محمود گفت که ملک
 بدست آوردن کار دشواری است که هم لشکر و تپه دارد و هم عسکر است
 اما آن سلطان بدست گردید شایسته چه اگر در آن اردوگاه که است
 دیگر در آن جهان طلب و رستگار که قلیق خود را بشکر شب
 به طعنه ای که از آن به درگوشی باز علم سلطنت در آن ایام را
 سپاس بوی که نیاید و اگر ملک که سپهر از آن شد چون کوکب
 و عازین بدینده نام چه است که از او بدین چشمه خفته خدایت
 اگر که در آن راه رسید و بام و عرش بر آن کوس جا و در
 اما صدها این سلطان قلیق بدین مظهر و مظهر با خدا با کامیابی
 کا و رانی است و تپه تپه ای که از آن سیر و صحبتی ملکانه میداد
 و در آن مشرف را بشنود و تپه است شاهد حضرت یار و عمارت عالی
 بنیاد و دشوار و غیره که در عالم المثل و مانند است و این که تپه
 او و مجاری آن که از آن یک یاد و زنده می باشد و تصویر است و این که تپه
 چند سال پیش از این محراب و تپه بود و این از آن محراب نشانی ماند و که
 حرم و تپه کور و باغ سلطنت و تپه حسن و تپه حسین و تپه کور و تپه
 شود و جلی بقصد تپه و تپه که تپه کور و تپه کور و تپه کور و تپه کور
 اند و از آن طلب اقوام الملک را بالشکر قاهر و بگویم تا که تپه کور
 قریب به ذاتی مشاهده رسید و به و که سلطان محمود و تپه کور و تپه کور

برادر

روز

سپهر

چشمه

بشنود

تپه کور

تپه کور

[illegible]

[illegible]

تا او را از میان برادریم و لا یشاء بعد صد در حیط تصرف فی شتر تمام
پهلوان قبول کرد و این باب حدود فوق نموده پسند صدای کوتیمن
نمائیای بر سره را تا کوینا کشک کشید و از انطرف سلطان محمود
مردن نامه قصیده سر آید سلطان قطب الدین اول قلعه آواز فتح
کرد و کتیبه دیز و سپرد از انجا به دست کوینا که از قلعه چطور و اسیر
و همب چطور متوجه شد و اما پهلوان را بر او دوست نیل نامدار از چطور
فرز و آفره و برای شک و زمین قلب گرفته جنگ پوست میگویند
تا پنج روز جنگ تمام بود و کیت کتور آید به پنج شمشیر و در کتور
باشید رسید و در و در چشم شکر اسلام غائب آمد و ان کتور
فرود آمد و بدل پر در و روی در و بالای قلعه چطور به سلطان چطور
نمود غایتت الام و کتور را تا کوینا بر توکل با شانه دست رسید و بعد
عمر است و غایتت و در و در کتور با و شانه قبول کرد و در و در کتور
مستعدی فراچین و لا یشاء کتور شون و ان پس آنها به رجه قبول کردند و پسند
ان و سلطان است و در و در کتور به رجه قبول کردند و سلطان محمود
بولایت خویش آورد و در و در کتور به رجه قبول کردند و سلطان محمود
ماوراء و در و در سلطان محمود و در و در کتور به رجه قبول کردند و سلطان محمود
کوینا انفس عهد نموده به قصه تاراج ولایت که در و در کتور به رجه قبول کردند و سلطان محمود
شبان عماد الملک و در و در کتور به رجه قبول کردند و سلطان محمود
که از سلطان خبر گرفت گفت و در و در کتور به رجه قبول کردند و سلطان محمود

پهلوان

حضرت بود. چنانکه بیکان و دلا بیکان بکن است حضرت شاه فرمود
مخاطب این همه خانه بخوابد خود باشد که حق حضرت بشی بخوابد رسید و الله
فتح خان باخدا و سرسیداه تمام خان و الله ان بنزل کجا به داشت اما
از آن سلطان قصب الدین جان و قباب بد است بود و مر و ایم
و این سلطان قصب الدین در حالت سکر یا این قصاب کجا به رسید او
کمی است که شد و خانه حضرت شاه پیش خانه خود می باشد در نظر وقت
و این دلا و است آنحضرت است از است آتش است در در سلطان مستعمل
شده پیش و مر و بعضی و غضب بدل گشت که گزیده بر قصاب فرج خان است
اما از این غمناک که تا قبل از این چون امر محبوب زوال و است و قصاب کجا

او خواهر بود
نیک کرده بودم که بماند و مر و مر
سنان که خواهر و دلا بیکان سید
دری اخلاص است شاه عالی پادشاه
فرستاد و حقیقت بکنون خاطر خویش بر دل داد و مقصدی آن شد
که فتح خان را خواهری نامزد ای بایه فرستاد و ایشان فرمود که او از ترک
خان پناه بدر ویتان آید که اگر در دیش مناسب نیست بود و فرستاد
شما سپاه و شاه کجاست و الله سلطان جاسوس که
و او از شهر بر آمده در محله ای
اگر بزرگید و الله با و مکان مر
ایشان حضرت آنجا بود منزل که مقصد این که بیکه و است که بیکه
زود خبر سپاه تیغ فتح خان را بدست آورد و روزی که از دیوبند رفت
که حضرت این سید را که گوییم پیش بنده حضرت قسم فرمود که چنین نموده

[illegible]

از خاکست و عاقلها را از اجابت ساخت لغت از سادگی بنظر که دران
ایام هر ایوب و برهمن و غیره امید داشتند که اگر کسی بپسندد شکا
به عزت مملکتی سلطان ان مصلحت الدین بنظر من بختی من عمره کمال رسیدن
روزی بی بالایی بالاجا نه شقی بوم و درین میان بود و ما کسی ازین خبر باطل
رساند سلطان درین آید و بالی بالاجا را در میان و درین میان بر بدین
شیر غلام نشسته است که سید دینان فرمود و از یکی از دو مشیر را بگوید که میکش و الله
سلطان دست مرا گزیند و این فرمود که و کرا این دفتر بود بن عزت است
سلطان بنو بختن من اگر در دست و خیزی دیدم دست من بگرفت
و در و آید صورت جان ما بمان خرد لغت ایشان گفتند که بهر حال با بختی
نروزی آید و بزرگ سلطان از برای این خا بزرگ دست من بگرفتند
پنجیم من بصورت شمشیر دیدم که است و کزین از از و دست از من است
و دیگران من بگرفت و در کشت اما استی نظام سلطان بن شایسته بماند
روز به روز تیر تر است بگفتند که است اما این خا و روزی من بگرفتند
زود به حضرت امام حضرت آقا است ازین حدیث عاقلی بر او بیاورد
سکینه پیش ایشان با مثنی را در امام بنمود که تا از ایشان در بعد دنیا
بودند به عجبید بن بماند و مشیر الحامی لایق است که شما منزل عاقل
برای بود استی بگرفتند ازین بقوله لایق علی بغایت بختی بگرفتند
مستونه محاکم شد جام خیر و از که ختم بر این بود
نهاد و لغت اول داد و پدر مرا بخدمت کاری حضرت آقا و فرمود و

بنام حق آید و نیز متذکر است که نسبت به این از وی بی ادبانه بنظر نخواهد رسید
و من برای آنی صریح کرده و چون دانند نفیست که دوزی سپید میوه و پسته و غیره
آورد و بودند حضرت را بر روی طبیعت آن سجده از سر فتح و این شاه و امثالها
میفرمودند و روزی بی بی صفی گفت که حضرت این سجده را و از کربلا بجز
در چند حضرت به قسم فرموده و حکایت نموده و عیان کردند عاقبت اینها آن
فرمان است که بفرموده او از هیچ فلک در که غفلت در دوره او انسان را
در راه مرکز سجدات است و آن بی بی صفی را شایسته عرض گفت حضرت
سلطان قصبه ادرین را سیدیه ای آمد آنچه در او داشت بطور کمال
مراج و مشکاسته شرح می کرد چنانچه دوزی را بگویند که از آب سوزانده
در است بشا راج رسوایان را کرده مردم جوق جوق پیشه و با چشم را میزدند
اما بنگار آن امیری نمود از این رنگه بهشت و از ارض میر است و اسباب است
چرا که بتاریخ رسوایان است و زنان آیینا درین اثنا بخت و است
شهر است از پیش سپید شد سلطان شایسته کشید به تشریف از آنست سلطان
کرد و در آنجا سلطان خود سلطان از اسباب ایشان و یاد بکار خود داشت
و منزل آوردند بعد از دو روز و در آنجا نشانی و سستی و شادمانی و شادمانی
چنانچه سبزه و خلق گفت این شهر را به یک امانت و دو که خود را به شادمانی
نموده اند و مردم این شهر را افزایند و بگویند که ما خود از این در است و
ناتوانی همان بود که وقت و مراج به جنگ پادشاهان خود و بگویند که اینها
نه بگویند و او بود و شایسته و در آنجا که گذشت و بعضی نقیضه و مانده است

میان قولی منقول که در او با لکذشت ایسان مذکور است به کشتن ایسان

است احتمال دارد که بعد از تقدیر است چنانچه اسم قریب یافته باشد و بعد از آن

بالمعرب

که در پنج حرف از حجب حال و در ده حجب مبتدا بدینسان

که روز سیوم جدا از فاست سلطان قلیان با اتفاق و در او در وقت

تکلیف سلطان و او در وقت که کالی از قریب سلطان قلیان بدینسان

سلطنت جلوس فرموده است چنانکه او فایده بود فراموشی را که در ایام غالی

است به وجود به خطایب و الملک است بعد از آنکه در سال آنکه خدا و الملک است

وزیر احمی و حکام بود بعد از آنکه است از آنکه است که در آنکه است

ساز فرستاد و در آن الملک است ایصال امر سلطان قلیان بدینسان

بوده از آنکه است که در آنکه است این حرف است که در آنکه است

همه که گفتند که با وجودی که در آنکه است که در آنکه است

در آنکه است که در آنکه است که در آنکه است

در آنکه است که در آنکه است که در آنکه است

در آنکه است که در آنکه است که در آنکه است

در آنکه است که در آنکه است که در آنکه است

در آنکه است که در آنکه است که در آنکه است

در آنکه است که در آنکه است که در آنکه است

درخت میوه ای از ثقیب باید بود که شکوفه و میوه در فصل بهار باشد

مبارک و پرستش و تعظیم از هر یک از اوستادهای بزرگوار است

پہا س محمد، مہ جہان عرف، بی بی معلیٰ والہ ولیع خا سہ رشتہ خاں سہ

مجلس شورای اسلامی ایران - تهران

مجلس شورای اسلامی ایران
کتابخانه مجلس شورای اسلامی

شده و از او را به تحقیق خود نام با او نشان از خود و با هم هم در شاه

موسس و مدیر عامل: دکتر محمد علی شمس الدین

مجلس شورای اسلامی ایران

آية الله العظمى في الدين والمجاهدين في سبيل الله

پادشاه اعلا اسزایند سوار و داد در بدو که طرفت می رسد
 در سر نیز نشسته و در آنکه می بیند و شنید و گفتند و گفتند

تاریخ: ۱۳۰۲/۱۰/۱۰

بسم الله الرحمن الرحيم

میرزا محمد علی خان و میرزا محمد علی خان و میرزا محمد علی خان

من بعد از این که در تخت افتادم بفرموده پادشاه را که مرا بکشتن فرموده بود

100-443887-100

بسم الله الرحمن الرحيم

مجلس شورای ملی

[illegible][illegible]

بود و بعد از آنکه تمام مرغ سیر بر سر درختی بنمود و وقت خوار شدن
 یک مرغی بر سر درخت را دست بپایک می نهاد و یکی بر دست چپ
 و این چنگ که پدیدار میشود دست بر سر درخت می گذارد و بهندی از آن را و آن سحر
 و خواب بر درخت می خیزد و بهیچ وجه نمی شود و بهیچ وجه که بهیچ
 بعد از از ای حلقه و یک کاسه بر سر درخت می گذارد و یک کاسه بر سر
 می اندازد و چنانکه سحر می بیند و آن میشود و اما را می گفت

[illegible]

[illegible]

میسرید و اگر خیر نمی بود قتلش او و چه کفایت نمیکرد تا شکایت
از او بکنند و از دستش نماند و چه کسی به خواص سلطان صاحب شریک
غلام امیر مرهم قاضی دولت است سلطان گفت که دست او را بقتل
نرسد و بعد از آن کسی که از این مقتول لاف زد و سید بنای است و با آنکه
مقیمه حاکم از جاکم درونی علیه واهی ای دشمن نبود و اسکندر را قتل کرد و از دست
او از آن بی وفایتی است فی حیات و میسر شد و بعد از آن سلطان از محمود شمس
امیر را شایسته و از آن بی وفایتی است پیشه است حاصل امانیت نمود و تا او چنانکه
طهر شیراز و چه در آن مذهب و هیچ قریب کی نماند و استقامت بود که از آن
سکندر و در جوانی با وی در کمال امن و امانی بود و تمام قلم و سلطان خود
و در آن بی وفایتی بود و در آن بی وفایتی است و این که سلطان برید و معتقد
تاریخ شمس بریده بود و هر سال بزرگ امر در ای بی وفایتی است و شوق میسر میسر است
به حدیث آنکه منی میسر و در آن بی وفایتی است که در آن بی وفایتی است و در آن بی وفایتی است
از آن بی وفایتی است و در آن بی وفایتی است و در آن بی وفایتی است و در آن بی وفایتی است
برین ساخته و در آن بی وفایتی است که در آن بی وفایتی است و در آن بی وفایتی است
و در آن بی وفایتی است که در آن بی وفایتی است و در آن بی وفایتی است و در آن بی وفایتی است
چون آن بی وفایتی است و در آن بی وفایتی است و در آن بی وفایتی است و در آن بی وفایتی است
که در آن بی وفایتی است و در آن بی وفایتی است و در آن بی وفایتی است و در آن بی وفایتی است
سلطان نمود چنانکه پادشاهی از پادشاهان بگزارت که است که در آن بی وفایتی است
و در آن بی وفایتی است و در آن بی وفایتی است و در آن بی وفایتی است و در آن بی وفایتی است

نیل

و بعد از

کتاب

شش نفر بکند از بیت بویته مظهر و قلعه جانب نیر دافش پنج هزار و در
 هزاران دیار باو و حشمت لشکارا سلام بر او داشته تا قیامت حشر
 که در این ملک از یکسان نریزد و مقتضای تن سپین تپه حشمت علم و باو و
 عین یا بر سر نه اعمال و بیست و هفت رکن داد اگر چه سلطانان بنا در بنه و
 جانشیری زیاده از سلطان نمود است اما هیچ شکی در جانشینی نداشت
 سلطان نمود و هر دو از بی بی و دو جوان و جوان ترش و شش نفر
 بر است جوانان بهد سپهر بی بی و از زمان سلطان جوانان و
 نو کرد این زمان تخریب و اسیران بود و در این زمان سلطان حسین میرزا
 و دسند و از اتش و خدمت و در بی بی و علی شیره و سوارانی داشت
 و در بی بی و حشمت و تاق بی بی و حشمت و دست گاهی موافق بی بی و در بی بی و
 و جلای سلطان سکندر بی بی و بی بی و از نور و زار نش و بی بی و فکر و بی بی و این
 بهود و بی بی و که در دست فکر و حشمت و بی بی و بی بی و بی بی و بی بی و
 خود و حشمت و بی بی و بی بی و بی بی و بی بی و بی بی و بی بی و بی بی و
 خود و بی بی و بی بی و بی بی و بی بی و بی بی و بی بی و بی بی و بی بی و
 نکشت آن خواجه جهان می توان گفت که در این زمان سلطان محمد و بی بی و بی بی و بی بی و
 بعد از چندین روز بی بی و بی بی و بی بی و بی بی و بی بی و بی بی و بی بی و بی بی و
 سلطان شاد است و مصداق است آن که در غایت راز و نیاز
 طبع و حکمت و کلام است بهر خاندان و شاد است

نویس

بگویند

عقاب

بگویند

نظمت که روز جلوس سلطان خداوند خالق عرف ملک و حکم و...

خبر نسبت در ماری و آنست مردی فقیه است مشایخ و بزرگان است ماری و دیوان شریف
 ماری و عبد الرحمن و القوافل و است سلطان و دو تاجان سید علی و شریف
 و حاکم سلطان فتح شود و آن مزار پر از سیدان است

ای قهرمان بادشاهان است بر بالای
آرامگاه رخ در بر و ملکوتی سپید
خود و گناه صبر اختیار کرد و در کج
و در بر خیز و شکست نه در او افتاد
پیرایه شد و ملکوتی در پیش روی
او آید و از این فانی که از او گذشت و در میان ملکوتی است و در میان ملکوتی

"بسم الله الرحمن الرحيم"

که سدا این سبب غفلت خود شناس
چو بپایان آید سبب غفلت خود شناس
که ایام در آن قیامی کنی غفلت
نظر دینی و طاعت کرائی غفلت
یعنی غفلت و دنیا است و تو بی بداد
مرد مستعد به دنیا و غفلتی بر آید
خج بزو غفلت و سبب غفلت غفلت
زود و از آنکه غفلت غفلت غفلت

بسم الله الرحمن الرحيم

ساحہ ہے

بسم الله الرحمن الرحيم

حضرت محمد بن زکریا رازی
برای این کتاب از اقسام علم

فلسفہ و منطق و منطق و منطق

بر عقل و دانش او خندند مرغ است
 ای صغیر تو مخلوق آتش است
 وای وای است تو عزیز از قضا
 سر بر تو زینت بر کاش خورشید است
 با وقت صبح گوارا خشنود رنگارنگی
 عمرایت بود شد بزمی تیت جام
 اینکست بزم و بوی فیهیست کاشی
 سیکو که بخت بیز در آن مجلس است
 بود و وقت نامها محبت بود
 وای که در آن مجلس
 حاضر بودند علی الحسین و خاندان و پسران و ابوالصغیر و ابوسعید
 بسیار حسین نمودند که کدام در صفت به با خلوت خانه صد عطا نمودند
 در ایام عظمت سلطان هرگز عافیت نشدند چه از آن بود که تبت
 بعد آن اهل کیم است آن از آنی که در آن روز بود
 چنگیز خان منقش شکست نکرده تیر بشه نهجای تاز و نصرتی ای امام
 روی میداد حکم کرد و بر که چنگیز از نظر این من قرض بر ما بگذرد
 و بر که در آن روز که از سبهای هر کسی که بغرض حاجت داشتند
 و بدو عطا کرد و از آن جهت را با جواران من سکست است که از سکست
 و آنچنان شدند میفرمود اگر مسلمانان قرض بر ما بگذارند
 چگونه آید از یک کس خمس نیت و خود سر کل و حق تعالی حمد
 و قدرت هم من این داشت و بکشت اینجا را از زمین آبی
 و ما بنو که لرزه بلع و آنکه در آن روز که است
 عمو آقا خان واقع است از توج و سهم آن مالیت آن است
 که در ارضی خود و در بخش نهال میوه و بویا بهر عبادت نهال میوه
 غرض

درین باب

بجایان

[illegible]

[illegible]

در آن بیست و نهمین روز که مندرج گفت بگریه سلطان گفت ای پسر
 خود و چنین برده که تو را شهادت بگویم و دی خدا کند و تمام و اینست که
 بگری و اولاغ بچشم بسته بر روی خدا گفت این معنی در اینست که گفت ای
 اگر بد مندی شعله و یابی در اسن نواید بر بیت بیکشاید سلطان
 شیخ نهاد که کوهت زن در اندازان کی بود است از برای خدا عبادی آگاه
 از اسرار طاعت و غنائی بر آید ای پسر من قدم در راه و یار شمس کوهت و بنا بر
 امارت برسد و از دی و باران است بر دوش ملکین را و در اول قتل
 می ماند تا که غم می نشوید که به جانچه بزرگی گوید

کار

اولاغ آهسته و آهسته می شد
 خود را در جانی است و اینست که
 شهادت این را در جانی است
 چه حاجت به شهادت و جهان است
 راهی که گفت در اینجای رخسار است
 مرا این نیت دست داده که اگر از دست
 تو رخسار قبول کنم و دی از مندر سلطنت تمام کنون از پادشاه بگویم
 و از رسم و آداب هر روز دست بستم زدن سخن شیخ خوش وقت شد و فرمود که
 در این منزل بماند و پادشاهی او را فرزند

۴۵۰
 ۱۳۰
 مین

شهادت این را در جانی است
 در ویش صفت شهر که از برای
 در این حال مرگت نمایند و آنچه گفته فرستم قبول نمایند و در جانی
 سلطان مرگت بمنزل آمد علی الصبح این ملک را بخت
 شهادت این را در جانی است
 در ویش صفت شهر که از برای

بجاری

پسین الملک است که بیست و نه ساله است فرزند امین الملک سلطان سلطنت را از وی غلبه
دوست یافتیم تا طرفین و از بیعت سلطان شد و تمام که خود را از بیعتی سلطان
فرار دم برد و در ده مرابو عرض داشت بر پادشاه که بفرمایند که منم که بفرمایند
خود مشغول ما و با ششم امیر الملک گفت نسبت فقادی که سلطان آن تخت
ایشان دارد فوق از آنست که با طر شریف رسیدن نواری به پادشاه است
فرمایند مشغول ما و در پنج فرزند و همچنین است اما در نواری مشغول بسیار است
امین الملک بر ما است مترو و دیگران که در بیعت سلطان نشانی و در بیعت
کرده بودم افعال این جانور است که این است که بیعت سلطان را که میفرماید و در بیعت
به جویم تا چون از جانب سلطان در بیعت که از او را کرده است بر ما است
تبرخ است سلطان با خود نمود سلطان گفت قبولی دم اما از بیعت
نه و که که ام مشغول است بسیار از آن و این است که بیعت سلطان را که میفرماید
آنوقت که در بیعت به بیعت به بیعت و پادشاه و آنوقت در بیعت
تا که که در بیعت به بیعت به بیعت و پادشاه و آنوقت در بیعت
و بر ما است و در بیعت به بیعت به بیعت و پادشاه و آنوقت در بیعت
و بیعت به بیعت به بیعت به بیعت و پادشاه و آنوقت در بیعت
چنان میگرداند که او است به در این حال به بیعت و آنوقت در بیعت
که در بیعت به بیعت به بیعت به بیعت و پادشاه و آنوقت در بیعت
سودمند و بیعت به بیعت به بیعت به بیعت و پادشاه و آنوقت در بیعت
این بود که سلطان را که بیعت به بیعت به بیعت و پادشاه و آنوقت در بیعت

[illegible]

[illegible]

و چون او باز گشت و ولایت خویش رفت و سلطان به او الملک و آید
 از سوی سلطان محمود نوشت که هرگز مرا نکند باز آرد و بار اول آمدن و نظر
 نیک مرد است باز که من بعد نهی حال محال و ناخاطر خوانده اند و بدان
 هرگاه از کتاب عزیز یک کتب می آید اینجا است را متوجه مدد است
 بیشتر است یا قبیه از از برای سلطان محمد و غلبی از نوب و ولایت کن
 دست یک بعد آن در سنده عثمان و ستین و شامه به سلطان به نیت غزا
 سلطان از آن کتب عینی خود را از ولایت لشکر کشید و در سنده
 ستین و شامه نیت سلطان کوه باز و بطرف لشکر کشید و فتح آن قلع خود
 در پی او باز گشت بعد آن در سنده سببین و شامه نیت لشکر
 آمد و از آن کتب خود را از سلطان را با نیت کشید و فتح آن قلع خود
 شد و در میان الملک و ملک کاه و عهد الملک و حکم شد که
 باز و در جازفته باشد گرفته یا در ملک کاه و ملک حاجی نقص
 و در میان الملک را سبب که در دو و نیز لشکر می آورد از روی
 کاه و غریب برین راه می که در ملک سلطان او گرفته که این کاه و
 در این سبب که در الملک می کاه است نهایش سلطان شمار باشد
 و در کاه و غریب برین راه می که در ملک سلطان او گرفته که این کاه و
 در این سبب که در الملک می کاه است نهایش سلطان شمار باشد
 و در کاه و غریب برین راه می که در ملک سلطان او گرفته که این کاه و
 در این سبب که در الملک می کاه است نهایش سلطان شمار باشد

محمد باطن گفت که این دو تکه که برادر دوستان را ناحق بکشند
الحال که در قضا علی بن ابی طالب را کشیم خود اقیامت خدای بن العزت
چو آب کو کشیم سلطان حاکم که تا این چنین دو امیر عباد دولت را در میان
بر قضا صورت ندهد ملک بهادار ملک را بختاب نماید ملک مختاب
ساخته و منصب وزارت برادر که در بخت آن در سینه ای و همین
دو تکه که در قضا صورت ندهد که برادر سواد فرمود
از این دو تکه که در قضا صورت ندهد که برادر سواد فرمود
و چون از این سینه از این دو تکه که در قضا صورت ندهد که برادر سواد فرمود
به فتح آن چهار و طرز یا قوت یا تاید ملک بهادار مختاب را در میان
از تکلیف سلطان خود و شکار اقلان این را با قدا آن تا چنین رود
گفت که در قضا سلطان محمود پیکره را و ملک که برادر سواد فرمود که این است
شکری می نمود و از باد شاه خرات به ملاحت است و بر خود قمار بازی است
بسیب آنکه مثل قمار که سرب به ملک گوید و بکنند اندیشه خود با و شاه
بجرات بکنند به نیزه شریفه قلع جو که در دیوار و صراطی است سکاوت
ملای و ملای او بوده و مثل را تیت سورنده درخت لغز و شست و شست و شست
که کبیا دست ملک زمین و خلاصه ملک او و خانه و ملک او و ملک او
سرب برای خود از اهل غلام محکم ساخته یا قوت قدرت عیار بر سر دیار و دیار
میدار سواد و خست برادر برای امتحان کشیده به عیار بر سر دیار و دیار
آمده چه آنچه از جنس غلات را و آنچه از جنس غلات را و آنچه از جنس غلات را

محمد باطن گفت که این دو تکه که برادر دوستان را ناحق بکشند

محمد باطن گفت که این دو تکه که برادر دوستان را ناحق بکشند

دینا کے لئے جو کچھ دے گا وہ اس کے لئے بہت کم ہے۔

فوج قلم که گویا بر و حصار بود بکر و تیغ و لاسین سوخته و دل داشت اما از چنگ
تنگ او و گرفت اذ و **تنگ قتل** و محمل میوه و آنرا نام داشت و احدی
و سبب جان و قتل فایده بعد از استخاره بر تیغ کنان فکله نادر و عیبت خود
شاه که بر

دفع

همه در کبان بنشیند از در چاک بوسه
روان نیست و بر اسب و این شاه
نومین شدن لشکر و در یابونج
سلج بوش چون کود به پشت ماه
همیخت با نظر تجاسب
کمر بست بر خنجر کافز کین
همین شد بتایید لطف که
بکر نارسد و اندام علم رسید
شده اوچ او بنزد آمد و در
نزدی اسبانش ز چال استنگ
او ز مو بود با رنگ تر
او تن بر جلد ثابت شده
نمود و واقع شده است اما جانب شمال در پست بود که در آنجا
جانب جنوب به بعد و در فایده دارد که در آن دور و دوری در آن
اما جانب شمال در پست و در میان زمین چنان است بشتیک که راه

اینک خاصه در

[illegible]

زمان عمارت داسم عاقل و استعار خود همه بنام اعلیٰ عز و جلال نمودند از آن
 روز با هم این قلعه را چون یک قلعه کردند که گیتی آغاز نایست و همه جاد و
 نیر از آن در این زمین را و سنگ یک نام داشت در تاج این قلعه در تاج
 سکه کردند و نهضت مال گذاشته که آباء و اجداد را و سنگ یک پشت پشت
 راج یعنی حکومت که حاکم اند و درین مدت یک مرتبه در این قلعه سلطان شد
 بن تعلیق با دوشاه ملی خوج سلطان که در فتح قلعه نمود و در مرتبه دیگر که شاه
 بن قلعه شاه با دوشاه کجرات هر مرتبه سلطان روز آورده از دست نداشتند
 پیشانی که رفتند نقل است چون سلطان شود و بیست فرسخ قلعه کران و روز
 نود و نه از این حکم کرد که پنج کور در قلعه جنس و در آن قلعه باشد هر کس
 بخور بچل حکم کرد که یک هزار و صد قصبه شمشیر در میان دیوانی و در آن
 که قبضه هر کدام به شمشیر بر طلا بوزن خواست تا پنج اسیر بر آید و با شمشیر
 هزار شمشیر قبضه شمشیر را با دقت و قبضه هر کدام از خود باشد و از آن ملک
 از طلا پنج اسیر باشد و از آن اسیر و یک هزار و صد قصبه شمشیر
 سیر می داد و نیم سیری از صاعه گیر و با ختم بچل حکم کرد که دو هزار اسیر
 و تکی درین روز شمراد باشد از قبضه چون سلطان غایب قلعه خود کند
 سخن روانی زده و از ادو در دره های که بنایت بانی غایت است تا بخار و خود
 بدون دستار و او اند که هر که بخیر بر سر می آید بکشته میشود و از آن غلغله
 شاه زاد که بعضی سلطان رساند که بمکه نیکو که بنایت بسیار است
 و سوزش را بجا نرفتند و فتح نکرد و سلطان از کثرت انشالله تعالی میترسید

این کتاب در بیان
 تاریخ و احوال
 و سیرت و مناقب
 و غیره از
 حضرت شیخ
 الاسلام
 و مولانا
 ابوالحسن علی
 دهلوی
 مد ظله العالی
 است

[illegible]

پادشاهی سلطان منت منت سلطان آن زمان پادشاه آن کشید چون در
منت منت و سیدین خبر رسید که سلطان محمود جنگی وفات یافت پسر طاهر او
سلطان غیاث الدین به تخت نشست بعضی از اوضاع کرد در بعد وفات
این پناه احمد است سلطان محمود جنگی به تخت نشست و لایست برکات اقام
نمراه بود الحان اگر سلطان خرم شیر و لایست ماله نماید با سلطان وجود است
سهر آید سلطان گفت که این از سلطان فی بسیار بعد است از طاهر و سید
سلطان منت منت در حیات او و در وفات او بعد آن در سینه ارج و کین
و نمایند باز سلطان لشکر عصب سوره فرستاد تا سراج و نوبت خود در آن
کرد باز بعد از سوره فرستاد تا سراج و نوبت کند کار سلطان مصر و کین
خبر منت کرانی و وی از جبهه سوی ولایت سوره آورد و چون منت کرانی از کین
از اجتماع این خبر را و سید کین طلب و پیغام و سید کین سلطان آمد و
کرد که هر چه منتی که سلطان در ناید بزند منت بکانه خود را و است با کین داد
الی اسد ارج و کین است اتصال مطیع خود جرایب بکین و سید سلطان گفت که ام کین
برابر کین شد اگر این خواهی کین تو جید کین و از سر صدق سلطان شود تا و کین
تا هر کین با اتفاق دیگر تو مسلم درم و لا و از زو کین رتونی بر کین چون
را و سید کین دید که عالی است شب شب کین که نوبت بکین رفت کین که کین
لازم است سلطان بود و کلا و اگر کین بکین جیم آورد و کین کین کین
روزی که سلطان بد آن کین رسید کین مثل مور و کین از کین و کین کین و کین
هر کین کین بعد از کین کین کین کین کین کین کین کین کین کین کین

کین و کین

و در آن روز چون فرزند جنگ قایم داشتند و در نیم سلطان بذات خود
 حکمت شده از صبح تا شام که فرزند بدولت تشریف در بر خود نداشتند
 با دشمنانی زور آورد و گریخته با ملک خود آمدند سلطان و جانشینان
 بخش کرده و هر ایامی را با همایی شوق ساخته قلعه را احکامه و خود کنه هر روز
 بطریقی با آنکه جنگ نیز در روزی در مودجیل عالم خان فاروقی که در آن
 نامی در قیدی در آنده سالخان را شنید که کرده بدست سلطان است
 بهویشاری مباحثه فرمودند و آن عابد آمد و پیش از آن بقال و وزیر را و گفت
 که اهل قلعه است و دست خود که این مرتبه سلطان محمود بن فتح قلعه را بر سر کی ما
 بگویم که گشتند پس در آنجا که در آنجا که ای قلعه که آن مستحق شدن است
 که از این منتهی است و آن در آن بسیار دارد و اهل قلعه است که اهل
 او بودند و ایشان را بحدقت احکام فرستاده و پیش که نه که اگر سلطان عالم
 بجان بخشی دل را بدست آورد و به اهل و عیال و نفوس شود و ما در آن
 خود گرفته از قاصد بیرون نماند و قلعه تسلیم شدگان نصرت کنیم سلطان
 بخت خوش شد ایشان زود و زود از خود گرفته متوجه به اهل قلعه که مال شده
 آن خبر سلطان به بر سلطان حکم صادر کرد و گفت که در آنجا که رفته بود
 به است آن و در آنجا که به بر سلطان تسلیم شده و آنجا که
 از آنجا که فرستاده اند و اهل و عیال خود اهل ای قلعه تسلیم شده و هر روز
 بر آمده و جنگ بدست قیام می نمودند به دست در آن آذوقه که در آنجا
 بود به در آنجا که به بر سلطان تسلیم شده و آنجا که به بر سلطان تسلیم شده

و در آن روز
 و در آن روز

و در آن روز
 و در آن روز

در این کتاب

بدر این جهان فرود را او میباید از قلعه فرود انداختن و در این شهر
سلطان کلمه نوشتن بر من نمود و فی الحال خوانده و خود را از آتش غضب
سلطان که مانند آتشش فروخته بود باز بداند از آن را و میگوید که شش
از ملاقات شاه شمس الدین بخاری که در تاجیکستان تبعه او نهاده اند
من رجوع بکام سلام آورده بود ایال از توجه سلطان بنسرف اقرار با
نیز شرف شدم اما بیکوینده که کوه کرا و سلطنت خویش بیکدیگر
دارند و بیکدیگر است آنچه بصف بهادر شاهی ذکر کرده است اما از قضا
بجرات سبب توبه سلطان در هر مرتبه اخیر برای فتح کرمان و سمرقند
و کرمانه و آن اینست که بکمال بیایند از من و من بیکدیگر صلح و عهد
بست او بوده از راه برگشت بیکدیگر آمد آن آید که روزی بیکدیگر
نام که در آن عصر و حسن و جمال عدم الممال متولد افتاد بود
چهار آفتاب و بنی سکه بعلل سیر و سدابری سکه
نخون سبز زبان فرود و جنگ سرانسته با کرده غنایب زکات
روزی را و من بیک آفتاب جانش را بدیده بصد جان و شوق
کردید عاقبت الامر بیکدیگر بسیار دست میزدان و حاصلش رسید
و جانب فراتش کشید این قیامت را شور او شنید
گرفت آتش چشم و روی غم سرش فراست کردن جوهر او و نیم
اما چون تمیز قدرتش بر ذوق عزت شکست رای کار بر می آمد بدین
از اتفاق را بدست جبار بر رخ دلاست را بر تاج و تین جهان بود که

نمود

طہار چاہی و دلنوی عرض کرد کہ آذوقی ملکہ نہ دیکھ سکی کہ وہ در ملک
از حکم شہزاد آمد و در بجائی آذوقی تو از ہمار کسیر حال و عقد مہانت
رای و امانتہ برای او بدو کند کہ حرانہ او شروع در ہبوط آذوقی بود
و ہدائی کس خدمت سلطان فرستاد کہ غلو و آذوقی بخود شد
اگر درین وقت بطریق عزم فتح نماید این عقد آسانی کی کشا سلطان
نوشائی شود ہما زمان سست ہوئے کہ خواہد بر آید و دیگر سوا از روز
نشد بہ حیات و جدل ملکہ را بہت آورد و اشہار ہم بقیض علی احصی
سبب ایجاد اسامہ را بدو خدمت اجناس تو کہ یکینہ کہون را و ہند یکینہ
قد فرود آمدہ ہما زمان سلطان تو کہ ساسانان اورا حیران باجمہ باد آورد و در
بہرست رسول با کہ ہمہ امن در قدر سرت شاہ عالم نہاد است بخود خودہ
و دیگر کہ پیش در بار ایش بہت و غیل و آدم سیسیل بہت دارند برسیہ کہ از
خاندان اکرام میراست و بہت کہ در بار حضرت شاہ عالم بہت است بہر
کہ تو کہ یکینہ و تو کہ یکینہ از تو کہ یکینہ از ایشان جو خدای تبارک و تعالی
تو لا بعید دارند کہ نہتہ پس این اسباب سلطنت چکو بہر شہزادہ خوا
میرساند کہ گفت باری ملت ایشان کیتم رفت و ملازمست تو و ہجرانکہ
بہ حشم او بدوئی و یکینہ ایشان اقدما گفت ایچہ کہ در ملی فی تہا یکینہ
بہر حق حضرت شاہ کلید طبع عرض کردند او اقرار بسان و قصد بر
نمود حق خدای از دولت و بدار فیض آثار ایشان اورا بہرست اسلام
مشہد بہرست فیض آثار ایشان کہ در ان ایام از حق تو ب و انکشاف برای

خاتم و اصل و جنگ ملک و کاه به تیر و تنگ با پای تکیه و غبار
 است مدید سلطان معی و اجتهاد نمود در پنج معشخ نکست مدخان بغا
 شاد خد و بد خان و زبر که در علم جزئی نظیر بود و در آن اوان که منصب
 وزارت داد برادر آید و آنرا که دید بود و نشت که در سعی و استقامت تو صیر شود
 اما هنوز افستش حاج باب فتح فریب العهد بفرنی در آید و ازین حاجت ترزاد
 ایست که یار و دس فتح و کما که در بد که که شاه تیر و خد و ند خان و بر
 جواب نوشت که طرح حصار و مور و چاک که یار و دس یار تعین فرموده اند بسیار
 ایشان تحسیر نموده فرستاده سلطان بخان کرد خان و کرمه ام را بجای که رفت
 اسماء بود نوشته خدمت سندن فرستاد در برنده نوشت کرد که بخان و نسل
 بان طرز فرستید و فلان روز تحت برنج فک کما که در آید و بعد خان فتح
 خواهد شد سلطان بر فرستاده خان عمل نمود حق عالی جان و زمره و بسیار
 فتح میر خواهد شد سلطان به نوشته نما و عمل نمود حق تعلی و انوار
 و باب فتح تبرنا میر تو پیر سلطان کتوه چنانچه عادی شاه تر از ان حال

جوریدند	نظر کنند که شند اصحاب دین
کفایت پاک کس و دین	چو سپهر کبار نو چید و کما و
بخان فخر را نخل حصد کشد	در فتح جهان فخر نامسد
شده آرد در عرصه هر دیار	در مقام کفر به شمشیر
بهان کرد پاک از بت و بت پر	بتاب و بتاب تشنه فرست
چراغ شریعت در سر پا فروخت	به حوشم فخر آن فتح کی

بعد از آنکه دست محمد و حسن
 بعد از شش ماه و بیست و یک روز از کشتن رافع لوی احمدی را از سر شتر
 بکشتند و در مقام آنکه بگویند که اینست معنی قاضی خبیر خود را
 که است از آن اده و به در آباد بخش نموده شروع از تعمیر خانه و بنای
 مراد و چای ای قاضی است مبادا حکم کرنا که که برای خود خانه را رفع
 ساخته بودند و پیام شوی که توانان احمدی و توانان کشتند و توان
 شتر و سلطان را نام نهاد و لا بیست سوره و لا بیست بی شتر و لا بیست
 اند و سلطان و مرغانه زمین و از آن روزی که است و سلطان و آن
 بی اتفاق و طلب کردن که در آن زمان که در کسب که چندی که بی شتر
 و اج حاجان و مرغانه و لا بیست که بکار برده و خود بی و لا بیست
 حاجان و حاجان و مرغانه و لا بیست که در کسب که چندی که بی شتر
 و رافعه ششم اند و از و میدارد و منتر و آن خودی احمدی و لا بیست
 نور بر و رافعه و رنگ یکدیگر و عمل بطور آن منتر و آن منتر
 بیست و رنگ بر آن الدین منتر و آن منتر و آن منتر و آن منتر
 خان و آن منتر و آن منتر و آن منتر و آن منتر و آن منتر و آن منتر
 رنگ و آن منتر و آن منتر و آن منتر و آن منتر و آن منتر و آن منتر
 با آن منتر و آن منتر و آن منتر و آن منتر و آن منتر و آن منتر
 گرفتند و ساز آن با طرغ در طرغ و آن منتر و آن منتر و آن منتر
 و آن منتر و آن منتر و آن منتر و آن منتر و آن منتر و آن منتر

که در آن زمان بود و سلطان بعد از چند روز حکومت تمام شهرت و شهرت
فرموده داد از جمله این خدمت نیز پسندیده و برآمد بعد از چند روز
مقامی شد خدمت استیفا نیز بر وجه مستوفایان آرد و در چهار روز
رأی و وزارت سلطان منسوب گشت و منصب برای سالن برای آن
گماشت برای ملک چه میکردند و آن می افغان بعد موعظت برای بهادر
است الفی سلطان برای منبط ولایت موصی برود و در آن
کرد ملک بهاء الملک الخاطب بهاد الملک را تهنیه سونگه
الملک مبارک توام الملک بابتها که در آن توین بر نود و پنج خان
سالار را تهنیه موضع نور که که گمار است تهنیه و تهنیه
از آن صاحب تهنیه راجی یک دست از دست و در دست
نست و سبوعین و افغانی را و در یک شاه خطاب به خدای
کرده و ملاکری نهایت فرود و بهاد مطلق که از فرمان او و در یک
کرده بود و بهاد سبها و انجام کرد و بعد آن خود یک است سبها
آورد و یک روز در میان شصت و یک کرده و از زمین آن گذشت و
زمین آن را می سبها و آماج کرده و در زمین شریعت که در
بارندگی نه آسوی باشد و یکبار متسل است و در آن
در آن سبها و یکبار عرض او در زمین عمل شریعت که در
و در بعضی که از یاد او شریعت است آن زمین قایم است
نیز از ملک و مایه و سبها و یکبار در آن افغانی

[illegible]

و اینها را از زمین و این سبک که نماز علم اند از بود مذبح است و ده فتح کرد و زین
 و بگویم که اینها را بنامش بخواند که او دو هزار سال فتح بکند و سبک
 و از نمود و یافت آن فتح این بود که سواران محمود و بحر تنبی که انصابت
 نامم همیشه شهر ممتاز بود از ساحل و کس که ششست برادر و عازم میگرد
 شده بود و آنها قادر بر آهشتیهایی در آن ساکن بودند و در هر دو کینه و بار
 امیر کرده است که در هر دو ملاز را با دو سپه سالار آورده سر دادند و اهل ملای
 با اموال گشتی بخانه داشتند و ملا بعد شکست و هلاکت خود را در بار نمود
 رساند بگویند که فرزندان خود را در سال بود پادشاه نمی توانست
 و ملا آن توانایی نمود که هر روز را یک مرتبه برکتش میبرد و پیشش
 علی طریق مانند زاجرت یک پسر را برکت داد و سوار کرده بار خزان برافتن
 بعد مرده می آورد و پسرش را خود نمود و پسر دیگر را به آهسته بخاک سپارد
 بهین طریق در چند روز غنا کرده و آن علی کرده ملازمت سلطان رسید
 با در دزل چشم که این تظلم بود و فریاد برداشت که دل سلطان و جان
 از فریاد ملا بدرد آمد سلطان طلبید استغفار و ازال نمود و ستم
 که شسته را با صد هزار تاج و خوضه داشت که از این پیش از ستم سلطان
 او را و فتح که مشهورترین معجزه است و جزیرا ساکن بود و داشت اما
 بسکه غلبی راه حکمت جنگستان جوانان و استحکام جزیرا ساکن بود
 تعریف میکردند سلطان سائل می شد و در نظر پیران خبر میداد و
 انشا که چنین واقعه رود و بعد از سابق که ششصد پیران سادات

و اینها را بنامش بخواند

و اینها را بنامش بخواند و اینها را بنامش بخواند و اینها را بنامش بخواند

[illegible]

1992

52

100

1998

[Illegible handwritten signature]

(continued)

در آن شبتهای تنگ آن آشام بر تپین فرموده تا قریب عذرات
 نوده بیعت آوردند سلطان بالای خانهها را در دست داشت و از آن
 و بختگاه را و بر آن میکرد و در دستار... می شکسته سلطان و کاهنگ
 ادا کرد و زبان خود را بر باری تعلیل کشید و دل نثار کرد و چون در دست
 دست میکرد که قیمت بسیار از فعل و مردار بی آبدار و شایسته
 افتاد و چندگاه آنجا نوده مسجد بنا کرده آفاق بسیار جمع نوده و مردم
 که به خطاب فرست الملکی می فرست بود شکو دار و ولایت جک را و
 نموده خود را که گوشتش را و در فتح بکلت در جریه و سر کشیده و در
 نشان و سبعین و نمازهای و اتم شده در قتل صبح با شتاب و سرعت
 بر زره و فتح نوده و فتح این محضر من سعی باز روی سلطان نمود و
 ثانی است و بعد از این سال دوم که سینه نمایان و نمازهای با شتاب و سرعت
 فرستاد و اول بدو الا تقیای خوب باری که سید محمد شاه عالم از طاعت
 سید بران الا من بخاری و قد کس اعجابشده و کالی میا و دوزخی رحمت
 فرمود و ندهای نیک و نیک و از لوطا فرستاد و میگرد و از عمارت است احوال و
 نیز انقضای سلطان روز و سیر و هم جاری الاول است و در بعضی
 با و رفت و کوهها و اتفاقا جان روز نمازهای که گشتی سوار تانسیه احمد
 بکلت است و هم من شکار نموده بود و بهیم نیک و اگر قسه طوشت از غیر کرده و سلطان
 آنروز و سلطان هر که احمد و ازش بسیار نموده و حکم کرد و تا توانا
 خود بهر قندی از احمد آباد آمد و از آن فرمود که بهیم...

[illegible]

جان نده

از معر بان سگاه بر صف پرسیاید که بعد از نرسال ساله خان به رنج و اقبال
 قلمه خود که کمال بوده و نیست بهمت دار القرا رسته بود و سبب توقف
 بر مکر و بی شتر چیست و با عسل غزن خاطر در یافت و گیت اعلی شهر مد نظر
 محمد هم مشریت و اهل لشکر شایق دیدار از زندان جای شادی و خرمیست و بخی
 حال و طی سعادتمند و محبوبی مروست و آه می بوده آنگاه صحبت به دست
 آمد و اندک دوسه روز سپهر بزم امانی و خوش برونه و از دیدار است. بدین
 خود بود و مکر و زند پاک دارد اما آنگاه بدرجه شدت رسید و انانی با اصل
 رخت اقامت از جهان فانی مقام جاودانی گشاید از نغمه و نغمه
 و عیال آنها نگردد و اطفالی شکره جز آن آرزو نمود و بشهر رفت و به شهر
 و عزت مشغول شدن از مروست و آریست و راست

ساده و دانه

روحانی

بی آوج احضار نمیکند و بیکر و ...
 چو مضمونی به روی آورده و رکاز ...
 لاکو محنت دیگران بی عسلی ...
 میگردید حد درین اوان قاضی نجم الدین حاکم سبترع شرافت احمد بابا
 و با بیکار و گفت سلطان آه درد ناک گشاید و گفت قاضی اگر چه بر تابناک
 است اما از آنها باید پرسید که در زندان آنها بدرجه شدت رسید و انانی با اصل
 اگر درین جن سال بجا و مقام خویش می بودم چه مقدار از مریت از اهل لشکر بود
 می آمد درین سفر خرمی گشاید و در این فتح دیده شده است که به جهان
 سلطان در شهر معظم احمد بابا و نسیم به بر دور و در میان المباد که راه آه آه

سرد

...
 ...

بهت جابجا نیز اگر کشید چون موقوف مورانی من اجل سنگ سبانه ای که
 ساحل آب و مندری واقع است رسید اقامت نمود و در آنجا افواج
 فامره را باجست نامشت و تاراج و لاییت معنائیست چون نیز تعین نمود
 لشکر است و تاراج اطراف و در یک کسبه و در هر ای که رسیده
 که سلطان در آن دولت است و در هر موضع محظوظ نمود و در کسب
 بر شکران امارت و آوازه و بعد بصورت مسطوی و منوج و در هر
 سیر و شکار و آن حدود و نمود و در آبادت و تخریب می رود و از آنجا تخریب
 جابجا می رود و در هر ای که در کسب و در هر ای که در کسب و در هر ای که در کسب
 بود و افغانی و در ای که در کسب و در هر ای که در کسب و در هر ای که در کسب
 انداد و ما بین جنوب و مغرب و اوقات و در هر ای که در کسب و در هر ای که در کسب
 قلع را در حین نمایند فرمود که افغانی که در آن کشته می نمود و آبادت و در هر ای که در کسب
 بنا شهر و کورستان و در هر ای که در کسب و در هر ای که در کسب و در هر ای که در کسب
 فرموده و قلع علیه بر آن پیشته معروفند و آن بنا که است بر خط استیلا
 و در هر ای که در کسب و در هر ای که در کسب و در هر ای که در کسب و در هر ای که در کسب
 بر کورستان و در هر ای که در کسب و در هر ای که در کسب و در هر ای که در کسب

در هر ای که در کسب

در هر ای که در کسب

در هر ای که در کسب

در هر ای که در کسب

در هر ای که در کسب

در هر ای که در کسب

در هر ای که در کسب

او دلیل میبارد که آن شهر پیداست که خوشتر است که حضرت سید به اگر شهید است
و که مناجات سید به بقاری و که سلطان محمود شهید و سلطان احمد زاهد و
ایران و ابدیت است از آنکه الله تعالی القدر چون در سنده حسن و ثابین و نهان
نهان و عزیمت چون که بود احمد شاه که پسر ازین سلطان بود و از آنکه
که داشت و خداوند خان و با تالیفی شاهزاده و مقر سنانست چون که
در این سلطان تباری بود و بعد از آنکه تباری از خان را برین
که احمد شاه و ابروخت اجلاس کرده نسبت به سلطان اندیشیدند
علاء الدین که سید به ناصر بود و ایلان اندیشیدند که تباری
مشغول شود عاقبت از آن سلطان ازین حال خبر دادند و سلطان
با احمد و ابروخت و از خان و موافقان و در راه پیشه سید که ناصر
و در سنده و ثابین و ثابیه و در مقام الامت کجاست از این
جایانیر اساک بادران واقع شد ملک سید خاصه تبار سلطان که
تبار و موافق در این الموم بر رسول آباد بود و دست تبار بود و
کنش و چون غریب فاعله جایانیر رسید اول تباری و احمد جایانیر
تبار و تبار تبار تبار تبار تبار تبار تبار تبار تبار
یافت اگر تباران او بر تبار است رسیدند و دلیل از آنکه سلطان
و سید و سید و سید و سید و سید و سید و سید و سید و سید
از آنکه این خبر سلطان بر تبار و سید و سید و سید و سید و سید
و سید و سید و سید و سید و سید و سید و سید و سید و سید

ساکنان مسکات تاریخ و آثاره با جوار منافع
چونش روایت کنند که چون به قصد تخریب خانه جانی به سلطان
انجام از حاکمیت نمود و به قصد بدو و به رسیدن زلزله در هند و اول
پیشانی و از جانبی بر افتاد و کمرای خود را بخدمت سلطان فرستاد
تقریباً نصف سال را خود هر چند و کلامی نمود و در خدمت او آید و در خدمت
بدو چند سال نشاند و به موافق میان ما و شاهان ایران و غیره غنیمت و خیر و برکت
مکمل و کامل بود و کلامش به حدیث و شهادت و این چنین است
صورت که در میان ما با خود و در میان ایران و ترک و خاندان و کلام
و در مشق و حکایت سلطان اندک و محاسن و غنیمت و در خدمت و شهادت
میان لشکر و بدو و چنانکه در بدایه و مقایسه میرفت چون چند روز
برین خدمت سلطان کلام باط نمود و استقامت و این چنین جمع
آید و شروع در رتبه باط نمود و میگوید که در چنانکه شرفی
بجوید و در خدمت باط و چنانکه برده و در اول سالی سوره نام و در خدمت
به مشایخ سلطان نیایش و الدین بن خود و خلیفه و مستند و در خدمت و در خدمت
در او و در اگر سلطان از من و بهوب جانی بر آید و تا عزیمت
و نمایند خرج به منزل یکصد تن لشکر که هر تن یکصد تن که اگر بی برکت
بشکست و کلام چون سلطان نیایش الدین برین واقعه اطلاع یافت از
من و کوی کرده به مقام فعلی که برسد و در خدمت واقع است و در خدمت
و استقامت و لشکر مشغول است از استماع این خبر سلطان محمدرضا علیه السلام

حواله نمود و بعد از آنکه در این شهر بکونین رسید و در آنجا
در آنجا است و اوقات فراغت را در آنجا میسر میسر میسر
برده و پس از آنکه در آنجا رسید و در آنجا رسید و در آنجا رسید
سرازم را چنانچه است و در آنجا رسید و در آنجا رسید و در آنجا رسید
و در آنجا رسید و در آنجا رسید و در آنجا رسید و در آنجا رسید
فوقی لفظ و المعنی گفتند که بارشاه اسلام را بنایک درین شهر
است و بنایک سلطان نجیب الدین است که در آنجا رسید و در آنجا رسید
محمد و در آنجا رسید و در آنجا رسید و در آنجا رسید و در آنجا رسید
درین فرصت سلطان این ترتیب یافتند چون که در آنجا رسید
بید کرده و در آنجا رسید و در آنجا رسید و در آنجا رسید
نیکو بند و آنکه در آنجا رسید و در آنجا رسید و در آنجا رسید
در آنجا رسید و در آنجا رسید و در آنجا رسید و در آنجا رسید
کرد و در آنجا رسید و در آنجا رسید و در آنجا رسید و در آنجا رسید
به بادشاهی نمود و آنکه در آنجا رسید و در آنجا رسید و در آنجا رسید
در آنجا رسید و در آنجا رسید و در آنجا رسید و در آنجا رسید
نمود و عاقبت الامر حکم علایق و قضا و سرش برید و در آنجا رسید
وزیر را در محلی که زیر دار آورده اند و در آنجا رسید و در آنجا رسید
و در آنجا رسید و در آنجا رسید و در آنجا رسید و در آنجا رسید
کار او را تمام ساخت و آخر الامر او را نیز به جهم فرستادند و در آنجا رسید

الکفری

از قلع قرد اول تنبانی دو دهنه و یک پیرانه بود چون آنگاه که
سلطان آوردند دخترانش را در برم فرستادند و پیرانه را نیز
میستمالک داد و درجه و تزیینت ملک نشود تا به وقت ملک
در زمان مسعود بن طغرل بن محمود و انار الله بهار با خطاب نظام ملک
مخاطب شد و گویا از برای بزرگداشت القصد هیچ قلعه و بنا و بنیاد
در دهنه و بی قصبه و نه قصبه و نه نمایه و قلع یافت بیانی از قلم
آفتاب بر ستار و دیگر کرد و از لفظ ذی قعد نیز القصد ساد خراب
سواهی حاشا نیز یافت خوشتر بایشت خود ساخت از آن
شهر بن اقصیم در حبس بخت سمنی محمد آغا و گشت مسجد عالی در آن
که در حد در جهان سپاه بنا فرمود و از او و سواد کرده بقال سرگودام
برای خواهرش علی محمود کرد و در سمنی و نمایه و در
بهر طری با غایت جرات است انداخت در آن شهر مقدس
توی ریب و ذیلت یافت که اهل کرات نقش احمد آباد و سمنی
بنا شدند و اتفاق است سمنی که در محل احمد آباد جانی فرستاده
در کبر است موجود است ملک بر روی زمین نخواهد بود شهری محمود
عمارت عالی و قضا بیشین هیچ از که در است خالی موطن اکابرین
و مسکن خوابان جهان با غایتش پراز کلهای بو قلمون و میرا
کو تا کون از آن جدا نیست که از بوی گلشن مولی باید آمد و از ای که
در دهر است با شایسته بنات با آن سبک ولی از شکست

بعد از خیره

[illegible]

[illegible]

سلطان عایشان نمود و اندوالات پیش ازین اکثر ساد و ولید بوده اند چنانچه در
دشمنان که نسبت به توبه پیش ازین داشت و خست و من گرفته بی توبه پیش ازین
مندی که در حسن توجه و ازت سلطان ترتیب بکشتن و پیش ازین بود که
سوت را بنیده و در دست تبار بر کرده بالای دنیا پارچه است و بنیده و بخت
سلطان آورده و پیش ازین که راز سلطان بنده بود چه نسبت گفت به یاری یابیده
سلطان تسبیح کرده پیش ازین داشت و مونس و طین من گوئی نسبت که برسان
نمایند ای دلای شوهر شجاع و اگر نگردد تو بریزی سلطان بکرم تباشیر ادوی بسیار
شود و سلطان بنده کرده که گویند خور که در دست صفت سال بسوزانیده و در دست
نمایند است و توبه بود و سلطان خوش بجان و تعالی محسن برای آسایش خاطر
بود و آن سلطان بنده که در هیچ فردی از هیچ فردی باری و آزاری بر خاطر نه
چنانچه در بی توبه و سبب و نه با دو و مونس و بی یابان و حصول امور و خوا و این
نوع محمدی و در حق دین احمدی صلی الله علیه و آله و سلم بر نبوده که چنانکه قدرت آن
که از جاده مخرج شریف بر نهی نجا و نماید زیرا که با و شاه خود مقید بشود و مخرج شریف
شرف و نجا و نماید زیرا که با و شاه خود مقید بشود و مخرج شریف
و آن پس ازین تا کیم محل مونس و قلعه است که در گری بر نهی مخرج شریف است
بخدمت سلطان بی آورد و در شریف پناه نامی نجم الدین که مونس به منصب
شاه عالم احمد آباد پیش آمد چون نظره می برد به باقی و رسید این جهت
که گفت که در باب سلطان بنده فرمود پاره متقاضیان دویده آور و مذاق می گفته
بود و در هر دو اهرش نامم سیه و به بخاک کبان کرد و در هر دو خاک بر سر کرده

مونس و سبب
و در هر دو
کوب است و خاک

چند

خارج

و آن

روایه گشتان چش سلطان آمد و عرض کرد که مدت جزا است که من و بندگان و خدمت
تو صبح و شب اوقات صرف کرده بودم امروز که بخیرت می آید و قاضی محمد الدین
که گرفته چندی و نه سال و نه بود که در سلطان هم نزد بعد از آنکه بر دست و در غنای شربت
کشتن پی بر روی سب که یی جمهوری عیسی درخت کن که پست است درست که با و بر
برآمد معروف میکند جز بر رسول آباد فرشته بریدن بختد یعنی شاه عالم امر خود را که
که ایشان جوید نه شیمی می باشند و چنان برود می نماید بر من مقول است قاضی رسید قاضی
روایت حرمت لباس بر روی سراج برود و در زیر کتب و کتب برآورده بر کانی
تخسیر نمود و در دستار خود نهاد بخیاں آنکه این روایات را ایشان نایم بیا
نمود عالم ندیدیم تا به جواب میفرماید و از جمیع قاضی متوجه رسول آباد شد و در زیر که بخیر
جمیع ملاقات بخیرت ایشان ممکن بود شمش روز از خلق از و اگر غنای از رحمت و غنا
شغول مع اندکی بودند و از جمیع حکم شفق علی طایفه بار رسیده اند و در بیستین
دار شد و بر طالبان دین و مریدان و و قیاس می کشد و در مدراج روز چهارشنبه
نیز نظرها را بجا می نمودند و متوجه آنحضرت می آید و دینای می رسید تا نماز
عصرین معالایه شد بعد از ای صلوة و بعد از تحبیه و خلوت اشرف می بردند و بعد
آیند که در شاه وقت بر درباری آمدند و نمی یافت آنقصه چون قاضی بدربار رسید
چون چشم قاضی بر بقای آنحضرت افتاد و حال بر قاضی متغیر شد شهادت و تعجب
یافتن قاضی با ویت ناممده و در صف شال نشسته و در و کبری بشر آنحضرت
که میسر کرد و تا آنروز جزیره کلا و از کلیم سنبله پوشیده بود و بر سر درخت
قاضی این چه کاغذ است که بر استاده و آریه قاضی کاغذ بر آورده بدست که

و چون اگر نه میخیزد برآید و زود از این خانه برآید تب قاضی قیامت نموده باز
 استوار کرده و بهر کاف جزای یافت متوجه و متذکر شد علی در صبح خانه افتاد
 و طبع کیمیا اثر اخلاص که به حقیقتش رگش در خانه است نموده
 و باقی دل بسیار در دیدن برادر که به نگار فرزند آن خانه آمد قاضی فرمود که
 حضرت بلعت زنده دارم حالت من چه از چلی است و بشوین این پست بر زبان
 افتاد تا که نفس کیمیا کند آیا بود که گوشت بشی یا نشیند فرمود نه آری
 و زنده ماند و دست مرا از دست عباس فری می است که که نه نمیدانم که در محبت
 نگاشته اند که بجهت و یکبار و موافق نیست شمرنا قاضی گفتند و چون
 از کردار خود سر برآید حضرت شاه عالم پناه بر خاستند و پسمانی که شد و دو کرا
 بود بر میان حبه نه جو کی بجای خرد و میان خدایان و لطف مسیح خزان شد بدین
 از خانه قدح پرور نهادند آن پسمانی در نظر حاضران گمراه من شده و خوب پاره و خنجر
 مکمل و بواسطه کلمه افروشی در فتنه اعلا حضرت شاه قاضی فرمود که قاضی تا بدین شما
 نود شصت یک لباس خنجر بسته که دیده بودند که کاه حق تعالی در نظر خلق چنین نماید
 و خنجر در میان نیست بعد از جمله و شغور شد پس از خراج باز قاضی درین حالت
 از دست اراوت اخلاص و در و نه و رفته رفته از قبولی و منظور آن خنجر
 نشد و درین حالت دریا نشیند ثقلت از سیاه و تاب قوی یا باستان این
 شرح جدایی مسیح محمود و بخاری علیه الله تعالی و انگاه که در زمان حکومت حاجی میرزا
 باقی السیور و خنجر مطایبه آن اعظم الشهور میرزا که مشع الله السلیح بطول خانه
 زود عرس خنجر مطایبه و خنجر مطایبه در حرم تبره و مطهره حضرت شاه

ج ۵ ک ۶

[illegible]

[illegible]

6

تھا۔

[illegible]

[illegible]

[illegible]

6/10/54

34

10

[illegible]

[illegible]

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

20

1952

[illegible]

جواباً

(continued)

[illegible]

میگویند و ای تکرور پیشه و کز آن فرستاد سحر کار و آب کشی میگوید و غنی از
فیب و ساخته بچند که در دولت شکر کشی او بر سر میگوید نه اصل است که در آن
و بر درختان آب و فوای سبب به افغان آب بخورد و ندانند که کار آمد و روی ماند
جناح خود و در راه نیست و در که الحال در میان بود و بر سر در راه و در که
که در آمد و بیست از میان و در راه بود و در راه و در راه و در راه و در راه
ازین است که به ذات در که میان راه و در راه و در راه و در راه و در راه
خواست به آن شده است و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه
خبر و تلخ و شیرین است و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه
ساخته و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه
مستطرم به زبان می رسد که به آن شده و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه
و در آن کرده اند و به آن شده و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه
در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه
ای خدایان قدر شده است که در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه
شکر و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه
که در وقت کشیدن تمام نموده بود که در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه
که به این همه به این شده است که در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه
و نموده به این شده است که در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه
جستجوی پیدا و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه
و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه و در راه

شیرین

میرزا

باید

[illegible]

Handwritten signature and text, likely a name and title, written in Urdu script.

[illegible]

1992

[illegible]

[illegible]

5

[illegible]

[illegible]

This is a high-contrast, black and white image of a textured surface, likely a book cover or endpaper. The texture is dense and irregular, with many small, dark, irregular shapes scattered across a lighter background. A prominent diagonal crease or fold is visible, running from the upper left towards the lower right. The overall appearance is grainy and aged, with a lot of visual noise and detail.

Country	1950	1960	1970	1980	1990	2000	2010	2020	2030	2040	2050
Japan	7	8	10	12	14	16	18	20	22	24	26
Germany	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
France	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
Italy	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
Spain	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
Sweden	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
Belgium	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
United Kingdom	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
United States	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
Canada	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
Australia	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
South Korea	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
China	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
India	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32
Brazil	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33
Argentina	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34
South Africa	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35
Indonesia	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
Nigeria	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37
Kenya	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
Uganda	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39
Zambia	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
Malawi	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41
Mozambique	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42
Botswana	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43
Swaziland	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44
Lesotho	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45
Sierra Leone	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46
Liberia	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47
Ivory Coast	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48
Ghana	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49
Senegal	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50
Mali	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51
Niger	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52
Chad	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53
Cameroon	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54
Cote d'Ivoire	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55
Benin	46	47	48	49	50						

[illegible]

[illegible]

[illegible]

10

10

مجلس شورای ملی

[illegible]

1994

1

نمایان در آن شریف سید و اندک است که بخوبی دانند از کارهای خود و مردم که بکار
فروخته اند بلکه بواسطه نادانی ایشان که با وجود اینکه سلطان تربت ز سرسبز
مندان بود و است قریب بود تا تمام احزاب حکم بدست رسید به بعضی از دست فرو داد و باز
منوچهر بن سلامت را گرد آورده و با او گفتگو کرد و از وی دانست که هر چه کرده است
خبر فاش شود در شهر پدید می آید و فرمود او اگر دیگر در اینجا باشد سلطان محمود بن و بیاید
تا من سپید باد شاهی می نشیند چون پاسوان می بیند از این خبر پنهان نگردد و گفته
می آید باز نمودن از نزد مساکین برگزیده و کاهش و انقیاد بودند از آن کردند
او روز دوم سلطان مغنیع غریت تیره گفت دانه ها را بیاورید که کوچ فرموده و زلف
گودید که محمد یار داده و دوازده کره را بر دست خیر رسیده است و سلطان سکینه را
باز شد و علی حیات یافت و سلطان ابرار ایتم برین سبکگرد و در شهر آمد و تخت
جلیوس رفت و دو کا بنظرنویسه شد و شمشیر و تاج و اسلحه های بسیار در پیش
کرد و نه فتح و پنج سال از سبکداری نماند و آنچه خود در مقام موضع دیوانه گشت
به سلطان محمد و ملاقات نمود و بعد از آنکه با او نشست و از این روایت شنید و یاد داشت
از این روایات نمایند و در نتیجه استقامت نمود که سلطان محمد و بعضی روزگار
مدامت افکار پاس و افتد چون بدینی و نشین که سلطان از فقر و آشکارا نامه
بو کند سلطان محمود بن و گوید که در حدیث آمده است بسپاس خداوندی فارغ
بود و او را گوید که کسی که گفته شده است او بود که بخت فداکاری می کند و
زندگی در دست دارد و او را با خود انداخته و از آن استقبال و دیدار و شاهی و شاهانه
خدمتی می بیند که یکبار چنین رفتند سلطان نامه که در حجره و قلعه بند و محمود بن و
فرمود که هیچ چیز نیست که شما نمی دانید که من نیز که هر چه می خواهم می بینم

السلامة

[illegible]

[illegible]

[illegible]

حمایت را این میباید ازین که چنانکه شما دید روی شجاعت را دوست برانجام
 نظام الملک کشت که در ناچار که باشد که اندک عاقبت را برین ستم
 که دوست جزانی بگذرد گفت و فرمود که ای پسر ملک وقت اگر بنده سگ باشد
 در راه چوبه به بهشت و گناه که اگر بنده سگ باشد در راه چوبه به بهشت
 دشمن از این است و قصه را باز گفت و ناچار بود به خود پیوسته و همان
 کشت و کوچ و سوار به قصه به روی سید زاتما این غیر سلطان خواست که بگوید
 فرستاده میباید سلطان که نظام الملک برین خود داشت تدریس رساند
 که از اراجه قدرت که به بهر کمال سلطان خود کرد و قاصد این خبر آورد و گذران
 بگفت و به خبر رفت و این خبر در این وقت مظاف و راقع بود سلطان قوام الملک
 خواست که به بهر کمال سلطان که به بهر کمال سلطان که به بهر کمال سلطان
 و از سید که که به بهر کمال سلطان که به بهر کمال سلطان که به بهر کمال سلطان
 و به بهر کمال سلطان که به بهر کمال سلطان که به بهر کمال سلطان که به بهر کمال سلطان
 این به بهر کمال سلطان که به بهر کمال سلطان که به بهر کمال سلطان که به بهر کمال سلطان
 باید با در قضا و احب بود به بهر کمال سلطان که به بهر کمال سلطان که به بهر کمال سلطان
 و در از در قضا و احب بود به بهر کمال سلطان که به بهر کمال سلطان که به بهر کمال سلطان
 که به بهر کمال سلطان که به بهر کمال سلطان که به بهر کمال سلطان که به بهر کمال سلطان
 کردن چنان دوست با بود علی عظیم رستم ملک جوانان بر این سخن
 اولوا الامر است یا میباید اجنبین کی از خدمت بهر شای تو بایر باشد و
 فرستادن و ملک حال رفت را تا نزدیکی کرده بر سرید و به نظام الملک گفت

3

مجلس شورای اسلامی

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

13

100-443887-100

1000

[illegible]

1998

2.

[illegible]

1964

[illegible]

[illegible]

10

4

1

10

1

1

21

4

•

14

2

[illegible]

[illegible]

کتابت کرد

[illegible]

[illegible]

سید

[illegible]

九

張

100-443887-100

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[Handwritten signature]

[Faint handwritten signature]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

لیکن بیرون آورده و در میان خود در هر وقت خدمت نمود و در میان خود
کرد و خدمت نمود و در میان خود در هر وقت خدمت نمود و در میان خود
در ده روز ملک ملک فلان بدو شاهی کرات نام شاهی خدمت نمود و این معنی بود
وقت است تا از زمان خدمت خود که کند که هر قدر که است در آن محل ماند و آن را کرد
که اگر آن مقامی را خدمت خود که کند که هر قدر که است در آن محل ماند و آن را کرد
مطهر و حضرت و ملک ملک فلان بدو شاهی کرات نام شاهی خدمت نمود و این معنی بود
سبب و مایه گردید و ملک ملک فلان بدو شاهی کرات نام شاهی خدمت نمود و این معنی بود
خود نام خود را خدمت خود که کند که هر قدر که است در آن محل ماند و آن را کرد
تاریخی آن نیز در کتاب خود که کند که هر قدر که است در آن محل ماند و آن را کرد
آوردی و در میان خود که کند که هر قدر که است در آن محل ماند و آن را کرد
بنیاد و سید و چنانچه بدو شاهی کرات نام شاهی خدمت نمود و این معنی بود
از میان خود که کند که هر قدر که است در آن محل ماند و آن را کرد
کونج پسر و سید و در آن دولت است که کند که هر قدر که است در آن محل ماند و آن را کرد
فرمود و ملک ملک فلان بدو شاهی کرات نام شاهی خدمت نمود و این معنی بود
در میان خود که کند که هر قدر که است در آن محل ماند و آن را کرد
در میان خود که کند که هر قدر که است در آن محل ماند و آن را کرد
نام است و قصد بدو شاهی کرات نام شاهی خدمت نمود و این معنی بود
سبب و مایه گردید و ملک ملک فلان بدو شاهی کرات نام شاهی خدمت نمود و این معنی بود
که بنا بر این از میان خود که کند که هر قدر که است در آن محل ماند و آن را کرد

من

چون

نام

سبب

که

در میان

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و در بر پیشانی او شمشیر و نیزه سوخته و در کمر و بازو بر زخمی شده و در دایره
کشتن آن که نه بر سوای میدان و زمین و زخمی افتادی که نه بر سوای کشتن
عشق آید بر پیش بر بخت و این محل بر آید پستی چند از عاشق و عارف و شیخ و بر عمار
قدس سپید و مناسب افتاد بود اندر مهرش و ...
منشی به شده و عاشق گشت ز ... چون و توفی شد و عشقش شاه ...
خواند جای عاشق که زود گفت چون عاشق شدی بر شمشیر از دود کار کون
یکوین استیبار ... از هر که شمشیر این کشور بکوی از عاشق من بزرگ سر بر آید
چون بود آن مرد عاشق مرد کار کرد و سر بر آید رفتن ...
ان منشی از خویشش شاه گفت سر بر آید من از آن ...
از هر سر بر آید شمشیر و صودش ... شاه گفت از آنکه و عاشق بود و در طریق ...
که چنان بود و که بودی مرد کار ... سر بر آید کردی پناه است با ...
شاه یار از خون او بر فاشی بر میان ... سر بر آید کرد پیش او ...
پس چون در عشق و عوی ... سر بر آید جاده این کار و ...
نمزد عشق و لاف دروغ ... سر بر آید سک ...
شست از سواد است و اکابر و مالی ... سر بر آید ...
به این شاه ... سر بر آید ...
که سلطان سکندر را بایشان بود و ان ایست که ...
نمزد و بودیت ... سر بر آید ...
پوستند سکندر خان گفت که ... سر بر آید ...

و چون که به واسطه این بی‌باده‌رشی نوشیدند که در آن وقت که من در قفسه بودم
بودم از آنجا این خبر را بهیچ‌کس نگویم که در مقام قفسه بودند که به نوشتن که ملک الملک
از برادرش و تمام سواران که بودند و این امر باعث اتفاق سلطنت از رسید
سلطنت بگذاشتند و به شش نفرین و به فکر به فعل می‌نمود و به باده‌رشی از این خبر
خبر شد که قاضی از جمله دواغ ساخته‌ام در آن ایام بهادر خان ناظم بهادر
حکام و کتبی بود که در مقام بانی بنشیند از میان این ایام که در مقام مذکور بهادر شد
خود و پس از آنکه بابرادرش شاه قاجار دست و دواغ خاشاکه متوجه بهادر شد
در مقام بانی بنشیند آمد بهیچ‌کس نگویم که در آن مقام بانی بنشیند از میان این ایام که در مقام مذکور بهادر شد
که به غیر این است که در مقام بانی بنشیند و عرض کرد که عمل مرا قاضی بهیچ‌کس نگویم
خود را بنشیند بهیچ‌کس نگویم که در آن مقام بانی بنشیند و در آن وقت که در مقام مذکور بهادر شد
حال باده‌رشی و عیال و خانواده است که آن‌ها بهیچ‌کس نگویم که در مقام مذکور بهادر شد
میخواست که در آنجا بهیچ‌کس نگویم که در آن مقام بانی بنشیند و در آن وقت که در مقام مذکور بهادر شد
سلطان و غلام و سواران سکنه در تحت سلطنت بهیچ‌کس نگویم که در مقام مذکور بهادر شد
و بهیچ‌کس نگویم که در آنجا بهیچ‌کس نگویم که در آن مقام بانی بنشیند و در آن وقت که در مقام مذکور بهادر شد
که در مقام مذکور بهادر شد و بهیچ‌کس نگویم که در آن مقام بانی بنشیند و در آن وقت که در مقام مذکور بهادر شد
و بهیچ‌کس نگویم که در آنجا بهیچ‌کس نگویم که در آن مقام بانی بنشیند و در آن وقت که در مقام مذکور بهادر شد
و بهیچ‌کس نگویم که در آنجا بهیچ‌کس نگویم که در آن مقام بانی بنشیند و در آن وقت که در مقام مذکور بهادر شد
و بهیچ‌کس نگویم که در آنجا بهیچ‌کس نگویم که در آن مقام بانی بنشیند و در آن وقت که در مقام مذکور بهادر شد

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بادشاهی که در آن خطیب بنام ملک بخاری که ایشان را نامی فرمودند
 که قلمه جانها را در آن قلمه بود که اگر سپهر دانی نگویای قلمه سر سبکی است
 انداخته باشد هر دانی عالم کرد او میشود نسبت کشت زنی است از مایه آن بود
 که این نوع قلمه این آسمانی فتح شده و سبب فتح آن بود که سببش در دست
 نیکوئی را از بالای قلمه بایشین فرستادند که غلبه سپاهان و حال آنکه وقت
 بادشاهی آن قلمه آن قدر بود که اگر محاصره ده سال در قلع شود باطل نماید غایت
 میکند چون کولیس از پائین می آید به جو چلی میرسد که کوه گرفتار آن
 شده و کوه دست برین باد شاه می بوند و در میان کوه کوه پشته این نشان بود
 وقت دشتی و این قلمه بود که یکی از باقی و مدافعت را از آن
 شمار برای بالا برویم که چنانکه در سنن خود دارد انشود این خرم بوم این بادشاه
 رسانده اند است ای طبع این آنگاه در دست است داد و بناد این سینه
 آواز همه را که در آن کوهیان است با شب برای بادشاهی قلمه و نیکو
 بچکس از آن کوهیان بادشاه ^{خسته} از آن اصل قلمه و آن در آن رده بود
 حاضر شدند در آن جماعه از چهار قلمه منبر دادند و آمدند کفحه و در آن
 اصل قلمه شیرین شدند و گفتند که ما را از آسمان نازل شد یعنی آسمان
 قلمه خود را باین انداختند و بعضی شسته شدند و بعضی کوه خیزه خیزه خیزه
 بالای آن کوه که آن را مویب گویند برآمدند قلمه فتح شده و شکر بادشاهی
 باد برآمد عافیت از آن فرخت یا رفان از روی عجز انان طبع سپاه و کاهان
 بادشاه را دید چون مرد عاقلی خوش طبع و خجسته و شاهی و شاعر بود

این قلمه را در سنن خود دارد
 انشود این خرم بوم این بادشاه

این قلمه را در سنن خود دارد
 انشود این خرم بوم این بادشاه

در سنن خود دارد
 انشود این خرم بوم این بادشاه

صدیقی نام داشت و دوقنی و فرجیت او بر حضرت جنت استیلا پیدا
 و شش آمد ششوی نهایت داشت آن حضرت به هر یک که بود که فراق و انظار
 ششم زیارت نقل است که روزی شیخ جامی کنوشا و کوا و انانی سپرد
 یکمشتند و این پست از دست و شربت و اردو
 اما از کرد و گزشت پخت رتن گنیم آب و نه و صد جاک نماید است
 و این بوی از شش ملازم کتاب سید است ایاب بود و نخست سیار خان مفتاح
 سرور ششید ایم که نو و رفیقا همسایه فی تمام و این را چه مر از انعام و عظمی که تخر
 نامیده خان را هم شش گشت جمیع را از شش گشت از این من جمالی است که از بکشت فی الحقیقه
 خود و بعد از شش تحویل کرد و وقت بیگ گشت نقل است که روزی حضرت
 بنت استیلا فی سر سواری اندر شش سیار خان را جوئی بیار فرمود و کائنات
 تحفیم اوست با نه و تواضع سپرد و از او باخت سیار خان بران تحفیم نمود
 حوزار کتاب خود پیچید که زبان بطور کیشا بندید و شاربشار که شش پیچیم
 منع نموده و و نه و خود بیرون نشسته و نموده اند که استیلا جان سخنی بخاطر
 سید و شمارا به سینه سیار خان چرخ کردار شد حال غایت خوار بود و فرمود
 در نور و با دست این را پیشت که اگر باد شلمان و در حق لسی چنین تعلیم و تکریم نماید
 نور باید که از آب منزه و آمده آداب تطهیر لازم تکریم جای آورد و بجای
 خورسته باید و اگر در حق مثل نیامی چنین اوقات من باید که او چنین توضیح
 نماید که سب و خود برجا بیدار و برین اکتفا نماید معلوم شما است ان العلوک
 از او و خود قرینه فبده و لا و با و اعز و اهل و از و شده و پیشتر نمایا

[illegible]

۱۰۸

شده سنان بر پیشانی نهادند و بجا بوی آب و دهنی می دادند و عینم از آنجا یاد برآمد و در وقت
صبح نماز بود که آنرا که ببالا کشیده و چشمش را از روی آب مقابل جفا
نمودن اجل نمود و تمام شب آنرا در بیک بود و پیشین و پیداست که فردا کار به جنگ
نهاد و آنجا سید لشکر عظیم شهباز دزدی خود سپهر راغ بسیار از آنرا و در میان
خود کشته شد و در راه شرف داشت به محمود اباد رفت و در شب به حج رسید
به سلطان و سید سلطان تعاقب نمود و در آن روز به موضع گنج که بر سر کوه
محمود اباد واقع است منزلی کرد و در آن مقام خبر رسید که لشکر عظیم که در شش روز
بود برآمده و با آن است که در محمود اباد متوجه شد و در آن روز که فردا جنگ کند
جوان به هیچ صادق و سید سپاه جانیان آنرا در جنگ شتاب و میدان به میان
لشکر عظیم و سید سپاه ندید و باور این دلاور در مردم در پیشین آمده و جنگ و جدل
شد و آنروز در یک مرتبه شش تن از لشکر عظیم و شش تن از سپاه جانیان در روزی که بعضی
جوانان سید سلطان شش تن از سید سپاه مبارک کندی و جفا و لشکر ملک
شیرمانند و بای و زمین را جبارت افشرد و به هیچ او تفرقه نداشتند و در
پایان نیز و از دشمنان بر سر ایشان ریخت و شش تن از سید سپاه را از جفا غنیمت
لشکر عظیم استغاثی که بر آن کشته شده و بوده اند باز گیه ایشان آورد و طایفه
مورد و مرد و سید که دادند آنکس از قصابی آلتی با دفع بر بر جرم فوج
سعدی و در مردای بساط لشکر عظیم را بر پدید سید گویند که در آن ایام
آب مندر می رانند بود مردم بسیار از عینم با غرق آب شربت فانی خنده
نشدن تعاقب گشتن می رفتند تا از هر حد کجاست بر آورده به آب خورد و جانبا

نوشته شود و محمد شاه امیری که نسبت خاصه نزد کیه سلطان پیش
بود با لشکر انبوه و نهال غنیمت و ستاد ظفر و دولت است ایام
نوازش است و نهایت شود که سلطان را در نزد کیه باشد و چون
جوی با کجی باد که عمارت کرده سلطان را در این ملک بهر یکم گشت
سلطان بهر در مظهره منصفه در رجعت نمود و با همه باد و شریف او را
اگر فرنگیان در بهر بند روی و دخل یافتند و قلع برای خود داشت
سلطان شاه فرستاده و شب روز در مسکن در این ملک بهر یکم
نویسده و در این ملک بهر یکم
نقل است که چون سلطان بهر یکم
ایام از این شهر بهر یکم یافتند و با کیه گشت و در بهر یکم
نقل از رخت گاری می نمودند و در این بهر یکم گشت و در بهر یکم
داشت بهر یکم که سلطان شریف و باید انواع خدمت بهر یکم
همه را با نقضای وقت نسبت با ایشان هر یک ملایک است مسکن بهر یکم
بهر یکم رسانند که سوداگران را در کیه و در بهر یکم است و این بهر یکم
فهرده و می آید اگر سلطان مودری که بولست و در بهر یکم
فرمانده چهار دیواری بهر یکم از میان خود را در این فرودگاه و در این
مظفر جمع کرد و این سلطان مشغول فرمود بعد از آنکه سلطان از دیو بهر یکم
غنیتم شد و در این فرستاد فرنگیان بولست که در این بهر یکم و آن
عاجده کرده قلع شکلی سبک حکم بر آورده و توب و نقضای چیده اند و در این

سلطان بهر یکم
نقل است که چون سلطان بهر یکم
ایام از این شهر بهر یکم یافتند و با کیه گشت و در بهر یکم
نقل از رخت گاری می نمودند و در این بهر یکم گشت و در بهر یکم
داشت بهر یکم که سلطان شریف و باید انواع خدمت بهر یکم
همه را با نقضای وقت نسبت با ایشان هر یک ملایک است مسکن بهر یکم
بهر یکم رسانند که سوداگران را در کیه و در بهر یکم است و این بهر یکم
فهرده و می آید اگر سلطان مودری که بولست و در بهر یکم
فرمانده چهار دیواری بهر یکم از میان خود را در این فرودگاه و در این
مظفر جمع کرد و این سلطان مشغول فرمود بعد از آنکه سلطان از دیو بهر یکم
غنیتم شد و در این فرستاد فرنگیان بولست که در این بهر یکم و آن
عاجده کرده قلع شکلی سبک حکم بر آورده و توب و نقضای چیده اند و در این

چون این خبر سلطان رسید بنایت مقرر شد و در فکر اخراج آن گرفت
و خواست که چسبد و قریب راه مقصود به پای توپ اسلحه و عادت آید از طرف
منوم بندر بنایست و خط و یکپارگیست نموده و به پیشرفت و یکپارگیست
که این فرست سلطان عالی از قدر فرست و چسبد سلطان استمات می بود و فرست
کس آن جناب میگرداند میگردان چون سلطان به ساحل بود و راحت میبرد که
مخبر گشت که محمد علی وکیل از سفیران درگاه بود و پیش کتبان فرست
گشت که به چسبد و قریب که میدانی کتبان و پیش من بسیار در چون این
سفیر به کتبان ملاقات کرد و فرستاد و اوطاع به و خارج کرد و او کرد و کتبان
و حال کتبان از او استفسار می نمود و او چنانچه میخواست
و فرستاد و او را از سلطان کتبان کرد و شب باین کیفیت گذشت
و کتبان کتبان گفت که من بنده محمد علی سلطان اما از بیست چهار می گذارم
محمد علی بنده دست رسید نور محمد و در هر سه حال از خود سلطان
گفت شاید ترسی بخاطر شهر ریاد افتد باشد من خود به عیادتش بروم و
بخطیر و نموده به پارم سیکنی طلبیدن شش کس از راه مخفی و همراه گرفت
به هم ملک این پس فاروقی و شجاع خان و اسکنر خان بهر قادر شد
مانده و اولی دلی خان به شکی گتری و سکندر خان حاکم وایت ستون
و کتبان و برادر میدلی را و حکم کرد که کس از جنس سلاح همراه خود نگذرد
چون به امر او در عراض کردند که بر رفتن سلطان یقین و دست یافت
کرد و مقتضای کرد که او اجازت دهد تا بیست و چهار ساعت و بیست و نه

قدم پرستی نمانده اند که کپتان اسپنلند، در محله واسیل پورت

[illegible]

سرشت یافت و منتان بی اختیار بی بوی و بوی تو که یافت و منتان
که چون دین غیرت سحر اهل حضرت جنت است بانی ایوان بادشاه سید
که سلطان بنام و شهبان افندی و محمد زان بر تخت کمرات شهبان
و سید بود که کزن غلام سید صبی عماد الملک کند و حیات است در
مزن محمد زان بکرسی بنوا داشت لغصه عماد الملک مغرور منصوب بود
تکبر و شوکت فراوان مراجعت بیبوی اصحاب و نمود و انفس خان
گفت که در این غلام پیش از آنکه از دین فرج صادر شود از تو ساق
تی و زکریه بود و انجالی دین را ضعیفی خواهد بود که نوشته و خاکست با آنچه
پیر بران است که پیر است که سید را کار و ناز است باز داشته و روی پیر
آنیم هست و این که گفت با نسبت بجان و کانی خلوت زامی و اقم شد و او بر طریق
باز و بنوی و لغصه میان گفت و سپید این خاطر و نامیم عین وجود و دین در
کوزنی او در هدایت و کوشش نفس من در دل خست با رخاں جا کرد و نفس در آن
که خانان پر شده ضعف پیروی و قوت عاقل و زده داشت او را در غم و اندوه
باید کرد و تا نوزادش رفت و نامان دنیا و داری تمام زود رسد آید و بنام و زنده
و بر رفق زده و کینه در پیش خود و خا داشت و یکی که گنج با خود همراه داشت که وقت
خدا و داری پیش رخاں مبارک و بیکو بند زخمی که سد آن مجبور خانه عساکر و جان
که در غمی از ترسان کرده خود او را شده و برده و خا و نفس خان رسید که سر را از
شده و با ترسان و خا و خا و ترسان و خا و ترسان و خا و ترسان و خا و ترسان
ملاقات نمود و ترسان خانه شد و سر بران نهاد و اگر در دیشی بود که با و سبب است

[illegible]

[illegible]

و در آن وقت که ملک بخت بداد زاده شد و در آن وقت که نامش محمد بن محمد بود
دست در دست داشتند و در آن وقت که نامش محمد بن محمد بود
برادر زاده با پیش از آنکه مستخرج خود برآمده بر تخت نشست و از او
آمدند و کرده دست بسته بجای خود بماند و سکه شاهی بنام مبارک شاه
نصفه در خانی شاهی نهاد یافت مالک الملک ملک و مبارک شاه داد و در او زاده
اش را در بشارت فرستاد و ایراد این بیت درین محل مناسب شد

فصلی در وصف این پادشاه که در آن بود چاه بخت

چنانچه این خاسته ساز گشت که
در آن زمان که در آن صورت اجبار آید که در آن
وایت گشتند که در سینه داشت و در عین و شهادت سینه از نو
ساخته و در آن وقت که در سینه بود و در آن سینه از نو
شاه بود و در آن وقت که در سینه بود و در آن سینه از نو
در شهر سینه از نو گشت و در شهادت و قوع یافته و ایام افتخار سلطان
موجود میگویند چون سلطان از رحمت مادر گمید بر تر شهادت و در سلطان
از فرمان اجراء العشر استفساد نمود و با اتفاق گفت که در آن وقت
با مورد جهان با این میگفت ما بر جد گرامی دارد چون اجل سلطان رسید
جهان در معدود ایام و دیوت حیات پیر و انقباض چون قطب سکه بنام
مقدور شد و از آن است برای عمو و آلکاسمه که چو این توکل نویض یافت در آن

کشته شد و در میان مردم خفا و سببه گفتند و او را کشت
 و در میان مردم خفا و سببه گفتند و او را کشت
 آورده و در میان مردم خفا و سببه گفتند و او را کشت
 سببه گفت که از عبادت بپاشی کشتی و بپاشی کشتی و بپاشی کشتی
 خدیو را کشتی و بپاشی کشتی و بپاشی کشتی و بپاشی کشتی
 معلوم است که نهالی کشتی و بپاشی کشتی و بپاشی کشتی
 می کشند و آنرا کشتی و بپاشی کشتی و بپاشی کشتی
 کشند و او را کشتی و بپاشی کشتی و بپاشی کشتی
 بپاشی کشتی و بپاشی کشتی و بپاشی کشتی
 که در وقت قیامت قیامت کشتی و بپاشی کشتی
 می کشند و آنرا کشتی و بپاشی کشتی و بپاشی کشتی
 کشند و او را کشتی و بپاشی کشتی و بپاشی کشتی
 راستان و عذاب این کشتی و بپاشی کشتی و بپاشی کشتی
 و بپاشی کشتی و بپاشی کشتی و بپاشی کشتی
 تقاضای خیال عرب را از آن زیاد خواهد یافت ان شاء الله تعالی
 بعد و نه خط در میان ان شاء الله تعالی و ان شاء الله تعالی
 و ان شاء الله تعالی و ان شاء الله تعالی و ان شاء الله تعالی
 بعد و نه خط در میان ان شاء الله تعالی و ان شاء الله تعالی
 و ان شاء الله تعالی و ان شاء الله تعالی و ان شاء الله تعالی

که بوقت ده روزت سلطان چنانچه بداند برانوارت است نمود و دست
قرار بوضع افتاد این که خطبه سپید کوبین ولایت نشین بنام سلطان محمد
مقرر باشد سلطان مراجعت فرموده به جاده تشریف آورد و بعد از حکومت دهم
کلیک بکرات چنانچه است بارور باخان و آمد اسبم بادشاهی خنق سلطان محمود
مشت و اسبم بادشاهی به پناه رفتند بارور باخان و دران اوان مشکا
هلاک بطریقه شد و در کمال آن کرات از وضع تشریف همه راضی و شاکر
نقشه لب به عادت را در کشادگی کرات می گفتند که یازدهان سالها
نمود و بکار که بهترین زمانها بادست آنان بکار می رفتند و خود
سیر که نماید و خویش نیز در نوبت به می برده و خوشحالی بود و اندک تاریخ است
حکومت و کار سبب او از لفظ خوشن حال متقدم و مسکوک و دیگونی کثرت
و فایده و کرات از تسمیه است و در باخان قرار گرفته که کسی باشد از کشت
که بایشان وظیفه نقد بگردد و اکثر مسایب باقی بپسند و از بزرگ
بیکسیر وظیفه انعام خود و دیگونی که فرمانهای متعدد درست نمود
به بادشاهی رسانده جای اسبم شخص و عذر اراضی خالی گذاشته
و به بادشاهی به نیت آنکه مستحق محنت اظهار کند و تلخی طایفه را به نیت
نشد به جانشین که گوشه نشینی به بادشاهی شوق است و بارور به
و به جاده استیلاج هر چون در روز استیلاج نفس اندام به دست دار است
و قوم بخود و بی یفرستاد و نقل است که روزی به نیت فرمایند
که بخود و بی یفرستاد و نقل است که روزی به نیت فرمایند

که بایشان وظیفه نقد بگردد و اکثر مسایب باقی بپسند و از بزرگ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تا بهیکونه ازین سکه پاست نسبت به بیت ایشان ادریاخان برتر
که این نوع قصه را از دین محمدی سید و یا بنی میگویند و گویند که
تو عیفت الملباس نشیند و ازین سخن کتب هم نیستند و اندک آن شب و در وقت
بی قراری گذرانده و بسیار آن بخت گمان شب بیدارند و دریاخان بچهار
و ده سال سخن میگوید که بر این بخت گمان طلب ادرای مذکور فرستاد
ولی برگ نماند و در شب به قضا و او را حاضر اند و حال آنکه روح دریاخان
از این سواد خبر نداشت و فرض بود ازین صحبت اظهار سرخوشی است و این
نیا این خبر و قیید است به مجلس از رای سر زبان سپیدان اظهار خوشند
مستغایه و از بواب میروند و میگویند و دریاخان در این باب
با لغو میگوید عیفت دل به بختی باریان نمی کشاید و اگر که خبر خدمت اندک
چرا و ایشان بی خبر و آید و وقت آن رسید که تمام این مجلس حاضر اند
بسیار در میان آمدن و از ارباب به این خبر رسید و شادمانی کنند
این بسیار که شادمانی است که این خبر به بازگشت و با این شهر
از این خبر به بسیار میگوید و دریاخان از این خوشش و این خبر و میگوید
و در این راه به حاجت نیمی دیگر بسیار و دریاخان دریاخان
شکفتگی یافت بلکه آنرا حسرت و دریاخان به گفت و این خبر
در این خبر به حاجت نیمی دیگر حسرت نیمی به حاجت و این خبر
که در این خبر به حاجت نیمی دیگر حسرت نیمی به حاجت و این خبر
که در این خبر به حاجت نیمی دیگر حسرت نیمی به حاجت و این خبر

منه

عاشق

ما که کز طرب غمناز و مست کشته کلاه
خور و دود و دگر گشت کیست که
در سواد و پنهان است و پنهان است
که خبری که از زبان لطیف ملک
نسبی نموده نخست در دود و مست
لطیف ملک طرب کلاه و دود و مست
ریشش تراشیده و در دود و مست
نی بداشسته خان و پنهان است
بنا بر شهر و احوال و دود و مست
شکافت نموده و دود و مست
ساجد لایق که گویی از دود و مست
جهان سازد عالم و دود و مست
بگشمت است و دود و مست
از ولایت بر دود و مست
لوخان از خان و دود و مست
برنامه پست سلطان و دود و مست
خود ظاهر است و دود و مست
نفس نمود و دود و مست
مالا که است و دود و مست

[illegible]

[illegible]

با نیت حسن و خیر خطاب کرده باد شاه و بدو اشارت به قریب بجا آمد
خوار بود و چون به جای رسید بفرمود که گشتی که کشید از این جانب صاحب خان
در کتاب سلطان داده و در او دو نفر را بر او آید و در امانت بماند و دست
میں اعمال بکشد و در آنکه بر منتهی گردد و تقصیر مذکور و اقصیت مقدم می شود و میگوید
با وجود دلایلی فراوان و در سکنات بی پایان که با خان می نمود مردم از
جهت شده به خدمت سلطان بفرستند و قصد
گشتی از میان تیغهای کلبه بر آید و ببرد و در خرد و شکی و در این روز
است او را که کس کشید و در معنای کارزار یکی زیر گشت روی کی نماند
در هر دو سوی کربلای خا شد و تقصیر از شکای صفت و راست شد و شکر
نیدان به شکلی قلمسار و نرم که شده و در آنکه شکر شد و شانه و در آن
را و از ستان و از این که استیجیر میگوید و در آنکه در آنکه سلطان وجود
مسلم و در آنکه در آنکه بود و از جانب غنیمت مقبیه عالم خان و قوی می باشد
مقرر گشته و او در شجاع بودی گشته که من و در کلبه در جبهه که مردان و پیش
مردان بگویند می گیرند و در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
تایید و افغان و دانی افغان و الب خان که در آنکه در آنکه در آنکه
در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه

وزادند و نخست بنده نصیب امیر المازنی و سپس ملای جلال خان قتل گشت و سر
ملایان عرض نمود که بعد از ملک غلام قتل شدیم از دست او ایمن بودیم خود
ملک را اخراج کردیم و او را کشتیم و آن بطلب او صادر کرد و بنده را بر سر
سجده بطلب ملای ملک فریاد داد فرمود القیوم چون گفتند عذر و حجت خود را
که هم چشیده بود و سلطان در میان و بنده کی او غفلت شده باشد
ایران بود و بنده در حسن پروری کرد و بنده چندی بیانی داد و فرمود که بنده را
به خدمت خان صاحب سلطنت و تقرب نظر شد و امینند و آن بکنایه معتمد
که ظواهر شایسته بود و در نهایت بار او و زراعت آن به امر فرمودی که دست
بهار خود را در دولت خود و صاحب کنایه شش بنده ازین جهت آمد و زرا
ستند و می بودند و درین اثنا ملک قادی ملک محمد از مندا و آنکه سلطان را فرزند
و آنکه امیر سپاه کرد و سرکار به هیچ راه نیست و صورت جایگاه و آنکه سلطان
بجایگاه بود و در بعضی جایگاه نشاند بود که آنجا از آن سلطان و سرانجام بود که درین
دانش است و بود در حسن بنراب عرض کرد که سلطان بیاد است نیمه نور صاحب
فرمودی باید این که بنده با جاری نمی آید و هم در وجود و این را بیشتر است و بنده
آنکه بنده در کمران کرده و خود سلطان و ما و اندر خودی که در ملک فراموش
با و در خان علیه بوده و دیگر یکین به هیچ نماند که این نیز از جمله آثار است این دو
باید که گشته تا مردم دیگر را عبرت شود سلطان فی الحال بنده را گشته این
و او را و او را است و بنده را می شود و این دو امیر را فرمود که در نزد امیر و او را
پیران قتل شد و بنده در خلوت در آنکه در مجلس آمد و زرا و امیر را با و او را و او را

[illegible]

۱۰۰
 مناسبت نمود و حکومت سلطان بآردست کشید بنفید امر گرفتار گردید
 زان روز در بطریق نگارید و شش و پنج کرد و پانصد سوارهای گزین
 حیدر پوری این تخیله داد و بطریق پوری رسیدند و ای شاه و شاهزاده
 پانصد سوار گزینند و در خبر داد و آنرا حسن پور است و شخصی که در پیری
 سرور پاشای که حسن پوری و غلامان نواری را فرستاد و دست خجسته بود
 و از عرض افسران خود که شش و پنج نمود که شش و پنج داد و شش و پنج
 که سلطان در پیری پانصد سوار و غلامان خوب و خجسته و غلامان و غلامان
 از امر و فرمانها که در پیری پانصد سوار و غلامان و غلامان و غلامان
 که شش و پنج داد و دست خجسته و غلامان و غلامان و غلامان
 که در پیری پانصد سوار و غلامان و غلامان و غلامان
 شش و پنج داد و دست خجسته و غلامان و غلامان و غلامان
 بران و غلامان و دست خجسته و غلامان و غلامان و غلامان
 یک سوار و غلامان و دست خجسته و غلامان و غلامان و غلامان
 دست خجسته و غلامان و دست خجسته و غلامان و غلامان و غلامان
 که تو نزد که قومی او گشت و من خود سال بودم که در پانصد سوار
 شش و پنج داد و دست خجسته و غلامان و غلامان و غلامان
 با پیل نه با پیل تو نیست از تو اصرار است بر بیان لغوی با پیل برید
 و او را گویند سلطان خجسته و غلامان و غلامان و غلامان
 که شش و پنج داد و دست خجسته و غلامان و غلامان و غلامان

[illegible]

[illegible]

فیل بختان فاکر دقتار الملک گفت کسی که مثل من بختور و هوا نهاده و استغنه
باشد جز بختور این سر در دانه و او در در دانه خود و در جو یک است نه
خود برید و بدست خود محبت و او را و ازیم و استام حرمی اعظم ایوان است که علم
خان مستحبی و در تبه و سپهر و تبه که منفرست و از رخ غیب است که این است
تیب را و از بر بسته نداد و بالای او جاد و کشیده یکی از خدمت کار و او را
که مابین است و را بطریق باز کردن می نمود و باست که اگر کسی که از خارج تا
شمار او خواب و است و بر میگوید غنچه هم مایون بختور و فاکر الملک بختور
مستحار زشت و سخن کرد و اعظم مایون را بخانه دشت فرستاده و بعد از
کس از مردم خود را در ایوان خانه و اگر رده خدمت کند و آدم و پنج مستحار زشت
و از پنج فوج سپهر را از آن فوج استاده کرده و در دانه و در دانه
و در دانه که با آن فوج کرده و برای از مردم اعظم هم مایون و مستحار
که حاضر است و این جامی است و بر سپهر خانهای و فوج مایون سپهر و مستحار
و در دانه و مستحار و است سلطان بختور که در دانه و در دانه و
که بختور و بر میگرد و در دانه و فوج مایون و فوج سپهر است و در دانه و
چون فید که بادش و بر نامه و نامه و فوج شد سلطان بختور که با فاکر
و در دانه و فاکر الملک را تا فوج فاکر و فاکر که اینها بر دانه و فاکر
گرفت و فوج شد سلطان بختور که فاکر و فاکر و فاکر و فاکر
و در دانه و فاکر الملک سپهر و فاکر و فاکر و فاکر و فاکر و فاکر
و در دانه و فاکر و فاکر و فاکر و فاکر و فاکر و فاکر و فاکر
و در دانه و فاکر و فاکر و فاکر و فاکر و فاکر و فاکر و فاکر

و در دانه و فاکر

از آنکه وی هیچ دانشش برین نداشت که خود را به
 ایشان آورد و در میان او و علم ایشان بود چه اگر لشکر تمام و دست ایشان
 در پیش بر خیزد چهار سوار و هر دو که یکانه و مختص ایشان بود و بگوئی میران
 و شاه از آن بماند که میر سید که در عالم این چنین کسی هم موجود است که از دست
 برسد و تو سحانه و قالی در یک شب این چهار سوار ایشان آورد که کز او
 شکیال نداشتند و بگوئی که سوز و شانه عافان و و چه نام که مردم از او
 پیدا کنند و بگوئی که نو باشد عافان از تو باب بنامت برسد که جهت
 خانه که آید که باز این است میران می نامند و در سینه و کجاست که
 جانش که سواران برده اند و نام خان چنانست داشت کوزه آب سوار
 برسد بود که آب در آن حاضر و در سوار شده و بر آید و بد که چند سوار
 می آیند و دست بر ایشان یکی از آنکه به قتل آورد دیگران را در انداخته و این سوار
 و سواران بودند و چند دیگر ایشان را ملحق شدند و چون قصد کرد و به
 رسیدند و به بنام علی بن المهدی و حاصل عروجی و برادر شیخ از انانی بنام
 در درکت به حیوانش گردیدند و شدند عالم خان و دست یافت بدرفت نام
 او را از ج یافت ولی به سوار علی او بر آمده در جای چنان شد
 بنفاد و یکوین که چون سلطان در بازار بگردد سیدان و سواران بر او
 اندک از آنکه در آن روز فرستاد که خانه که سیدان را بود و چون سوار
 بر خانه او رسیدند بر آید سیدان که در هرگاه سلطان را در آن
 قدم از آن خبر برده بود و به جهت آنچه ذکر او بالا که شد

و سلطان را ندی نه کردی و چون ظهورت داد و در میانست که ای سلطان و ای شاه
 و تبار او و درین قضا بود و المغان آنرا در سر سینه کشیدند و بپوشان
 کردند و نم نمود و المغان یکس فرستاد و که هرست به حال آن خود و بپوشان کشیدند
 نه و در سر سینه خود خوب ساخت چو در ملک خبر کرد که ای ملک از این
 حکایت است و با کبر از جاهت ما این در سر سینه و بپوشان کرد آن ساقی بدشت
 این مدتی خواهنت کرد تا تمام فرستاد که این در سر سینه و بپوشان کرد
 شب از روی آید نه و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
 و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
 چنین در محنت باشیم و شما چنین فریاد است سپرده و بشید المغان
 گفت که برابر شد به بازند و برآمد و ایام و قضا و در بخت و بپوشد و بپوشد
 زنده میکند و دو مسکن و در هیچ زنده است که ایام و بپوشد و بپوشد و بپوشد
 بشید و با اتفاق بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
 کرده و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
 نگذاشته و سلطان چنین گفت و از این و از آن و بپوشد و بپوشد و بپوشد
 چون در قید می بود المغان گفت آنچه از دست ما می آید تقصیر نخواهد کرد و بپوشد
 و در بدال ملک و المغان باره فرستاد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
 چنین در مغان آمده و حال باز نمود و در مغان گفت که مقصود ما از ملاقات
 تا بهین طلب چند می نمود و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
 نام ما نوشت و بعد از این و این را و ی آن نه دارند که تا انداخته و بپوشد

[illegible]

[illegible]

جهان را سبب غلبه و فتح نموده حال صومرت عالی است که بهای
 پیشین من سوخته گندم است خورده است که در میان بود سیله و ناسی تیار
 صدمه نشود بیشتر شود اینست حدود حرکت و نیا داری سامن چنانچه
 که صحت خود آینه پاینده و اگر نه تخت از نه این را بخاطر از ناست
 طلب تیره حال بر عالی را رفت اگر الحال اقامه برای پنهانید سول
 که اندک یابید و خدا نکت لبر و ناسخه اوقه شود از به شش من کی
 در هر چه گویم سبب مراست من زده خود شش منستم که که سلطان بنما
 که شکم خود را باره که شکم کرده ابرم که شکم دهف از ابرم در سب
 فقیرم از دست سرج چه آنچه تمام ناری که گسترده اندیش و خوبند
 خود ایست گفت که با آنچه پر شده ام حال خود که برم سوکت بهفت
 خود و است اگر با وجود این بهی میکت داده و اندک و است که خود و
 ملازم سلطان مستقیم و خوا مان او چه شد از آن که نکوت شد
 بزوب پیش تو به توبه الفاضل دارد و باز در عظم و سوار خود میر
 برآمد دور یک سده حدیثی از آن طرف عالم خان و در میان متاثر
 سلطان لا علاج شده با صبح خواهد کرد تبسول شود و گفت در آخر
 حرام نکلی کنم با برود دولت این خانه این نیست بی نه ایدم سلطان
 بهای خود که درین محل ایراد این پایا است مناسب شود

نیست

غیر گفت پیش زنی که کسی که نیا از من دور بین تر کسی
 نیا که در نشاید که شت با نیا چه پسنی در اطراف در شت

شند که متعلق به ~~...~~ بود
بگردد از دست ~~...~~ بیستی بجه
که ~~...~~ کند هم چون دست
زبان ~~...~~ در شیب
بازگشت بران وانه نام ~~...~~
نه است زان وانه خوش
زین گفت زان وانه ~~...~~
مشویدم نمی گفت ~~...~~
اجل جان بخوش بر آوردست
در آن که ~~...~~ در کنار
نفسه ملک باور و دوازده هزار مسیح و حکم آمد در مقام ~~...~~
سلطان را هزارست که ~~...~~ شغال شده است ~~...~~ بمسیر و غایت
این نهایت اظهار نمود و چند وزیرین سنو الی که شت میگویند ~~...~~
کسی توان داد که سلطان حکم کرد که دیره عماد الملک و امانج گشته تا
مافرشه این ~~...~~ و تمام دیره ملک را با ~~...~~ برودند عماد الملک که او را
در سترخان ~~...~~ در محنت و قدرت ~~...~~ بسپار شود
و نیز از او در ~~...~~ و بار بار رفت ~~...~~ و دست ~~...~~
گرفت و گفت که مرا ببرد و سپید ببارد که برسان آن گمار شب و دست گرفته
نی بر داکسان و تار یکی شب ~~...~~ که او را و کند و بداند
آمد ملک در آن وقت و مسیح شخصی برای آب رفت و بدید که او ~~...~~

مشتداده است و تاور در شصت که هشتاد و سه روز در وقت
سید مبارک و امانت کنی انشعوب برده و بران روز شب که در میان
خانم بخت بدی خود برود و شک گفت که حضرت میان پیش و پس
و بگو سید که این سید را ملائکه کنند و بگو بخت بدی
بخت سلطان رفتند سلطان القوی و افسر خیمه شد و پیش
و خیمه میانه سیدها بد که این انداز که برینجا یافت من خود فرمود و بدوم
مر و مر خانی که سید و را که شصت می ماند و منی را که تفسیر است ملک
بعضی را به و راج نامر سیدها و یک و از خاک سید بگو که که ام جاست
بخت سیدها و یادم خن و ریاضان خن شود و افسر و عظیم در آن روز در آن
است و خدمت سید مبارک صورت خانی از نو و سلطان و شحال شده
گفت قبول کردیم که ملک را بگویم اسیر و سید و سید و سید و سید
سید می پرچی و سید می این که غلام داد و بگو و راج و شعی
سید که به بند صورت برود و بگو و بگو و بگو و بگو و بگو
حواله و نایب که چون سو پس بگو بگو بر سید ملک و سید
میگویند ایام سیدام بود که این و آن و در آن وقت انتظار
سید می پرچو آب ریز خود را به سید ملک و سید ملک و سید
شما بخوردن که سید است سید می پرچو گفت که ملک و اکثرین غلامان
این و منی و او و بگویم و بگویم و بگویم و بگویم و بگویم
جایست که کاسی نعل و کسب می از او را به ملک میرساند و کاسی باجی

در سنگی که به نام سروداشت که بر صلیبی از آهن بود و در پیش پیر و در پیش
دشمنان بنام شد و خود را به این صلیب و در پیش پیر و در پیش
که به نام شد و خود را به این صلیب و در پیش پیر و در پیش
القدس که به نام شد و خود را به این صلیب و در پیش پیر و در پیش
شد به گشت از آن صلیب و در پیش پیر و در پیش
از آن صلیب و در پیش پیر و در پیش
دست خود را به این صلیب و در پیش پیر و در پیش
توین از آن صلیب و در پیش پیر و در پیش
مرد به گشت از آن صلیب و در پیش پیر و در پیش
به نام شد و خود را به این صلیب و در پیش پیر و در پیش
از آن صلیب و در پیش پیر و در پیش
شیر شاه افغان و در پیش پیر و در پیش
استعداد گرفت و در پیش پیر و در پیش
تأیید نمود و این مرد اوقات که در راه پیر و در پیش
شیر شاه از آن صلیب و در پیش پیر و در پیش
بیک از آن صلیب و در پیش پیر و در پیش
در خفا از آن صلیب و در پیش پیر و در پیش
کرد پس از این خواب و در پیش پیر و در پیش
مرد از آن صلیب و در پیش پیر و در پیش

دست او را بیست و نه هزار و دویست و شصت و نه تن
سلطان زمان و وقت در برده و فخره نمود و او را که در این مملکت
سلطان بگور و در آنجا ساخت و در آنجا بگور و در آنجا
شربت شاه پیشه و در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
از ایشان ستم و در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
که در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
محمد و در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
حضرت جنت اشعراقی باین دست و در آنجا در آنجا
و در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
که در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
مقرر داشت و پایه و در آنجا در آنجا در آنجا
دست از خرد و استقامت از در آنجا در آنجا در آنجا
تعلق داشت اما القضا کلیات امور بی صلاح و استقامت و در آنجا
میر بنوده از آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
کرد و از آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
مقدار سید السادات منبه البركات سید مبارک که در آنجا در آنجا
داشتند و هم بر آن پوری در آنجا در آنجا در آنجا
ایشان بعد از این در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا
و در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا در آنجا

سلطان فرمود و دست راست که در را حاضر می شود بر کمرش چاوش نهاده آخر
معلوم شد که پادشاهی ندارد و سلطان فرمود پس چرا بر بارانی بنده نهادی
عرض نمودند که اتوا ستم و خدمت از وزارت قیام نمودند و اکنون در بیم
که از دست ما می آید پادشاهی کشیدیم سلطان فرمود پس بهر چه باشد که پادشاه بود
و در مجلس دیگری سلطان سرکوشی نماید موجب جنگ و محنت است پس از آن
وزیر را بچهرت چه آید که صیقل یزد و دست از کمر بگذارد سلطان به بخوابد و هر که
از بدین نوع سخن گوشتند باید مجازات عین بماند سلطان استعداده نمود و به
تا بقیه عمر عمل بر خلافی ضابطه نمود و آثار سلطان امجدی که حاصل باد او
در آنکه در سر پنج بوده به خطاب محمد الملکی مشرف ساختند و کلاه قدیم
در قمرش برافروختند و در آن روز می گذرد و بنزد و پادشاهت یافته و در
رومی خان ساوازا نمود و ترقیب فرمود و بی اقبال بختیار الملک ملقب شد
حداد و خایا بجا بست او محکم که نه ساخت و نه اندام قطع آری نامه فرمود
یک نفر جماعه را به بیعت او حکم فرمود و مشعل حسن جان دکنی که جماعه دکنیان با
سراوه نمود و در فتح خان بلوچ را نیز بنوشت و دولت عطا فرمود و امر او بسیار
را بخواند و در نیند و ضبط و ربط او را که پنجاس را میانی عدول حکم و بخواب
نشاند و نور بعد از آن بخاطر سلطان و قدر خیر و ایتنا ما و اوه را یافته
باب باصف وزیر مشاورت نمود او گفت ما تسخیر آن ملک شاید آلات عسکری کنیم
که که آن ملک با او نباشد و آن ایتنا که بهی از ولایت می آید که از آن با نه
چگونه باشند و چون آن گراسید متصرف اند اگر از آن بلوچ شما از دست این

در این زمان که این جهان را میگردانند از نور حق قطب المحققان بدو
عالمی در آن سببهای خود را میگویند و این را در این سید
کمال است و در این زمان بود که حضرت سید صاحب محمد المشهور بنیاد و جبر
حضرت سید غفلت از عالمی قطب که ایشان جبر و اراده را به حضرت
انسان سید مشهور و خدمت سید حسین که طایع نظر حال او بسیار
چون در حق سید غفلت بکمال بنابر حضرت قطب می شنیدند و
ایشان مثل سید طاهر محمد و سید محمد و سید محمد و سید محمد
وقت بود و از سبب سید محمد و سید محمد و سید محمد و سید محمد
سید غفلت و عیالی میر سید شاه کمال و سید غفلت و سید
شاه میرزا و سید غفلت و سید غفلت و سید غفلت و سید غفلت
العیون سید زکریا و سید عالم کربا و سید کربا و سید کربا و سید کربا
و سید کربا و سید کربا و سید کربا و سید کربا و سید کربا و سید کربا
شیخ نجفی اهل کمال میر سید غفلت و سید غفلت و سید غفلت
عثمان بی و سید غفلت و سید غفلت و سید غفلت و سید غفلت
در کربا و سید غفلت و سید غفلت و سید غفلت و سید غفلت
بودند عثمان بود که این شمال و سید غفلت و سید غفلت و سید غفلت
ایشان است و سید غفلت و سید غفلت و سید غفلت و سید غفلت
از و ترک به سلطان محمد و سید غفلت و سید غفلت و سید غفلت
و کمال غفلت و سید غفلت و سید غفلت و سید غفلت و سید غفلت

در این زمان که این جهان را میگردانند از نور حق قطب المحققان بدو

در این زمان که این جهان را میگردانند از نور حق قطب المحققان بدو

چهارم و اول خست مستی و ازین برای فایده بقام بود و الی کشید
و جماعه علمیه دیگر طریقه و بزم محبین افضل النکاحین است و جماعه
عباده الا و دیگر طریقه و سایر طایفه و در هر یک از این طایفه ها
شعبه های بسیار و در هر شعبه اشخاص و در هر شخص صفاتی که در هر
از این صفات است و در هر یک از این صفات صفاتی که در هر
مختص به این طایفه است و در هر یک از این صفات صفاتی که در هر
چهارم و اول خست مستی و ازین برای فایده بقام بود و الی کشید
و جماعه علمیه دیگر طریقه و بزم محبین افضل النکاحین است و جماعه
عباده الا و دیگر طریقه و سایر طایفه و در هر یک از این طایفه ها
شعبه های بسیار و در هر شعبه اشخاص و در هر شخص صفاتی که در هر
از این صفات است و در هر یک از این صفات صفاتی که در هر
مختص به این طایفه است و در هر یک از این صفات صفاتی که در هر
چهارم و اول خست مستی و ازین برای فایده بقام بود و الی کشید
و جماعه علمیه دیگر طریقه و بزم محبین افضل النکاحین است و جماعه
عباده الا و دیگر طریقه و سایر طایفه و در هر یک از این طایفه ها
شعبه های بسیار و در هر شعبه اشخاص و در هر شخص صفاتی که در هر
از این صفات است و در هر یک از این صفات صفاتی که در هر
مختص به این طایفه است و در هر یک از این صفات صفاتی که در هر

[illegible]

بعد از آنکه به این چشم شکفت و صحت خود را از ناله اولی
دیده و به این بیند که کوه کعبه را لایق شرف و سعادت و با بانی
و کمال جود و باده باشد و این سعادت را بر عجب از اوله شمس از نور
ابو بکر نمید. و در وقت اندک غیبی و فیض و کمال از این سبیل تا به اعلا
از او مان خود قطع نظر کرده و رفت و گشت و گشته و با دست و پا
از نور و در ستر و بوی خوش و کمال و صحت و این رب العالمین بانی
و در این پیش و در کمالی سعادت از او داده که چون در میان
بر انتخاب صفایا و در با طاعت از این تفسیر و این تفسیر و در
از این تفسیر و در با طاعت از این تفسیر و این تفسیر و در
کمال شده و مقرر شده و در با طاعت از این تفسیر و این تفسیر و در
و در ستر و بوی خوش و کمال و صحت و این رب العالمین بانی
زیر مشایخ و در ستر و بوی خوش و کمال و صحت و این رب العالمین بانی
جانب رسیده و از این تفسیر و این تفسیر و این تفسیر و در
طرب و شادمانی و از این تفسیر و این تفسیر و این تفسیر و در
از نوع طعام و شمس و در ستر و بوی خوش و کمال و صحت و این رب العالمین بانی
خدا و طاعت و از این تفسیر و این تفسیر و این تفسیر و در
سیکرت و شادمانی و از این تفسیر و این تفسیر و این تفسیر و در
چنان مردم و شمس و در ستر و بوی خوش و کمال و صحت و این رب العالمین بانی
زیر و شمس و در ستر و بوی خوش و کمال و صحت و این رب العالمین بانی

بسم الله الرحمن الرحیم

پادشاه جهان بهادر و دران بود و لشکری قتل شکست خورده
و روزی در میان دو سپاهیان فغان میزد و فرمود که سپاهیان
می دانستند که هیچ عسکر با دشمنی باقی نماند و وفات گشته بود و بان
من مصلحت نیست از حقه و انعام و آقا می بران شهادت نشان
آورده اند که ایام بود و حضرت رسالت پناهی صلی الله علیه و آله و سلم بر روزگار
آورد و از روح علی و صفای او شایسته شکر حاضر می شد و در میان آن
نخاری میفرمود و ناگه پیر و پیر بعد از آن محاسن که هر روز فتح بر او میسر می
میدادند و حاضر می آوردند و با غارت تمام پیش از این صلاح میگردیدند و سران
رجوع به بیعت خویش می نمودند تا رخ خود و از دیر سلطان گرفته و بخت
آن نیست و خود آب بدست بآن میزدان و سر بخت خود و طاعت چید و تا آخر مجلس
برای آن که او را وقت میزد و بعد از آن بر گردن ایشان از شمشیر باریقه افتاد
و از آن بزرگواران آید و تا ایام و او شریف کائنات میباشید ایشان می شد
و سری سافید برون های و گشتی که برای پوشش شاه سلطان می آوردند
از آن در ستار خوانهای ساخته اند و در ایام مولود محمول میباشند بعد از
شش ستم پوشش سلطان قطع میگردند و تمام سال از آن با وجود سلطان
سلطان بخاری بودند و این است که از سلطان خدین سلطان محمود
سپهر مانده بود و با سلطان محمود در سر جزیره ای افتاد و در میان میفرمود
و تاس و در تمام پنج اول که بعرف غریب آن روز را مولود میخواست
که در آن است و در صلی الله علیه و آله و سلم در آن روز و بعضی ملازمین

[illegible]

چند ما بدید شد و شد

بقی کا سب کا چو در پیش

هر یک در خود شیدا و خوش

کشته قفس جان و طبع اسید

درد و دس و جوان باز کرده

چنان خوش و سلطان را اندر

که در این کاس خفته در حضرت قدس

سپید از رنگ و

که در این کاس خفته در حضرت قدس

که در این کاس خفته در حضرت قدس

که در این کاس خفته در حضرت قدس

که در این کاس خفته در حضرت قدس

که در این کاس خفته در حضرت قدس

که در این کاس خفته در حضرت قدس

که در این کاس خفته در حضرت قدس

که در این کاس خفته در حضرت قدس

که در این کاس خفته در حضرت قدس

که در این کاس خفته در حضرت قدس

که در این کاس خفته در حضرت قدس

که در این کاس خفته در حضرت قدس

خاک پس ناله سینه زور و زور

و فی تقدیر یک سو کرد و ز پیش

نزد دانه هر کشتن و خوش

نزد دانه هر کشتن و خوش

نزد دانه هر کشتن و خوش

نزد دانه هر کشتن و خوش

نزد دانه هر کشتن و خوش

نزد دانه هر کشتن و خوش

نزد دانه هر کشتن و خوش

نزد دانه هر کشتن و خوش

نزد دانه هر کشتن و خوش

نزد دانه هر کشتن و خوش

نزد دانه هر کشتن و خوش

نزد دانه هر کشتن و خوش

نزد دانه هر کشتن و خوش

نزد دانه هر کشتن و خوش

نزد دانه هر کشتن و خوش

نزد دانه هر کشتن و خوش

نزد دانه هر کشتن و خوش

[illegible]

و دوست و برادران که در این راه بودند

پیش کشید و شعبان سوم است قبول بخورید و در هر روزی از آن روزها

جہاں ہی شروع کرو اسبابِ خیر سے لگائیے مع زمین و کھجور و نقرہ

و اما این بقیه بخشید و اینها حکم کرد که اسیران را از زندان

بر روی آرد و خلاصی خنک کنند هم چنین گردن و اندامها را با روغن بادام شیرین بزنند

که از منوی جویخ با درخت نمود مشق شد و در دیگر روزی که این میانه

بخدمت خود پادشاه رسید و گفت که فرار نمودن بر ما بی فایده است

چند ویرایش است، خبری از این اثر است و یک نسخه موجود است.

شہزاد الملک کہ میرے جیسے بد و مہم بور دواعیٰ جان کہ سردار جیش بود

ایشان در کمال بی‌شکوهی و با یک لبخند پدیدار شدند.

[illegible][illegible]

میں نے یہ سب دیکھ کر ہنس کر کہا کہ یہ تو میری طرف سے ہے۔

[illegible]

اور انہیں فرمایا ان کی صحبت میں نہ رہو اور فرمایا کہ شیعہ نہ ہو گان ذلک فی

تاریخ اشعری عشره مشهوره روح الامثل سنه احدى وستین و تسعمایه و دریا

روای بعد از شهادت سلطان عاقبت محمود در سلطنت ساجی تخت و تاج

و انظام ملک از سعی و تدبیر ایشان برقرار ماند و انچه است که چون بدیدید

[illegible]

[illegible]

نوین و هر سال تمام شعله و شعله می شد که به جای او نوزادش ظهور کرد
 پیرش به یک جوان نشین و به نامش به یک کشته بود و تخت سلطنت نشین و تخت
 عرش او اول کشته بود و نهایت جهان و نوبت به او دادند و شش قطره کرات بخاک
 راجع به پس هر کس که او را در پی محبت و استعداد بسیار بود و در جوامع
 خویش حاضر باشد و او را در میان و خارج وزارت و نیابت سلطان قیام نمایند
 او را اوست و خزانة عاقب او اعیان سلطانی را تا سرحد نوزاد به معرفت شد
 از این جویست و دو کرد و در کرات نوزاد و هر چه در این جویست
 سینه فقر و سینه کاشته و نوزاد و هر چه در این جویست
 آورد و هر چه در این جویست و هر چه در این جویست
 نوزاد و هر چه در این جویست و هر چه در این جویست
 کی سینه احوال حاضر کرد و کاشته و نوزاد و هر چه در این جویست
 نوزاد و هر چه در این جویست و هر چه در این جویست
 می کنند به مردم اشاعت کرد و نوزاد و هر چه در این جویست
 آنچه از جوامع و وزیران بود و هر چه در این جویست
 نوزاد و هر چه در این جویست و هر چه در این جویست
 داشتند و نوزاد و هر چه در این جویست و هر چه در این جویست
 نوزاد و هر چه در این جویست و هر چه در این جویست
 جمع کنند و فقر و نوزاد و هر چه در این جویست
 می کردند و فقر و نوزاد و هر چه در این جویست

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و آمدند و در هر دو امر ملک شدند و در دوام از ملک گفتند چنانکه سید
سید که در راه بود و در نزد امر ملک بر آب فرو ریخته بود و بگریه و
اجتماعی می نشست و در امید به حضرت سید می کرد که گشاده و
کار را این چنین بگردان کند و چون گفت دست در میان ملک
و در میان امر ملک تمام شد و در طاعت حضرت جبه سید بود و در طاعت
جبه سید این را فرستاد و نه که در دو چوبید و تمام خان هم با دو دیگر است
سید را و چنانچه در حدیث آمده است که سید است و در دوازده ای می
کند و پیش از شرب می آید و است و سید نه بود و اگر می آید و از آن حضرت
سید که نیست و اگر می آید و در و فادرت سید ششم فرمودند و اعتقاد
حاضر شد و است و چنانچه فرمودند که یکی از مرغان شکاری است که در
کله شک این بود که در حدیث آمده است که این بود و سید که در آن
نیت خود را می آید و اگر می آید و سید که در آن نیت
منور است که ششم از پنج است و اگر می آید و سید که در آن
پیش از آن و بود و حضرت سید سید این نشان می آید و سید که در آن
و بود و سید که در آن سید که در آن سید که در آن سید که در آن
رومی بود اگر آن را در بر نباشد حضرت سید و فرمودند که این افغانی است
و در دست او دوازده باران است که در آن سید سید سید سید سید
بهایی دو دوازده سید که در آن با او اعتقاد بود و دیگر سید که در آن
بهایی در آن دوازده سید که در آن سید که در آن سید که در آن سید که در آن

[illegible]

برفتند و باز بخوابیدند و برآمدند و از حکم شد که قوی بدین است و تعیین کردند
 آنجا که عرض کرد که سزاوارین خدمت خانرخان بن احمد خان است که حکم کند و
 همه مسکن منصب خانرخان ده بیت حکم شده بود الحال اصحاب آن عبارتند از
 بعد آن خانرخان را با لشکر بنوه تعیین و بدین بار و خدمت نمود و بعد از آن
 اسبی برای همه که گشت و در حال پیش از طغیان نشان داده وقت عاقبت از آنجا
 اجزای مسکن رسد که قرار شغل السکک با اتفاق فیروزخان و قیام شمس و سلطان
 گشت کرد و قیام فیروزخان را با کوفت مختار خان عرض کرد که در تمام قیام از آنجا
 دور و در ملک را کرده و مسکن سلطان سکند را با عداد الملك ستم شکر کرده
 و از آنجا این اهلین خان را ملامت دارند چون این معنی تحقیق شده است و از آنجا که
 تعیین سیکر کرد و به برفت سمانه ترکمر را گرفته و فرود آورده و از آنجا که
 جمعی از سخیان و از آنجا که سمانه بوره و بدار صیقل کا و از آنجا که
 از آنجا که ملک و محافظان را به حکم راجع بالاطاعت خوانند و بسته شده و
 از مسکن سلطان بنور انب و از آنجا که سمانه بن خصب و بدین نگاه و بدین
 سمانه بنور انب و از آنجا که سمانه بنور انب و از آنجا که سمانه بنور انب
 و کبر و نما و بدین سمانه بنور انب و از آنجا که سمانه بنور انب و از آنجا که
 بعد از آنجا که سمانه بنور انب و از آنجا که سمانه بنور انب و از آنجا که
 سمانه بنور انب و از آنجا که سمانه بنور انب و از آنجا که سمانه بنور انب
 اشغال نموده و بدین سمانه بنور انب و از آنجا که سمانه بنور انب و از آنجا که
 بعد از آنجا که سمانه بنور انب و از آنجا که سمانه بنور انب و از آنجا که

[illegible]

که بدست کوچ نشینان در آن شد روزی پنج موضع پیشی مستند نمرد و در آنجا
به دست دگونی و در آنجا به نزدیکی را شور و از آنجا به دست
که سلطان نوری ایام و بکر زینباده و از هر حد سوارانه را که به موجب آن می خورد
شور و آن شد و نقده حوالی سلطان از آنجا به دست و در آنجا
به قیام به وسیله و در بولی نصیبت برانزده که در وی قلم جوته کرده و در آن مقام به شهادت
که از آنجا قیامی آن کویران شد طایع خان از قلم شد که تمام آن مایه باشد
بیکوینست که چون سخن فریب بر او رسید غفلت جای که بخت دارد و در آنست مویست
به در مسند سخانی و در با سخانی برگشته بیک که در قلم آن شگفتی است و در آن
شستینه خان و آن را آید که در قلم است از آن که شست آن را از آن که در آنجا
که در آنست سلطان بنابر به روزی خان خانان به دور آنجا به دست و در آنجا
نزد است محمود و نصیب نمک و رشتن ایشان را و در آنجا به دست و در آنجا به دست
و در آنجا به دست و در آنجا به دست و در آنجا به دست و در آنجا به دست
به سپهر و در آنجا به دست و در آنجا به دست و در آنجا به دست
بودی که در سلطان ایامه و در آنجا به دست و در آنجا به دست
و در آنجا به دست و در آنجا به دست و در آنجا به دست
تجدید شد و در آنجا به دست و در آنجا به دست
تجدید شد و در آنجا به دست و در آنجا به دست
و در آنجا به دست و در آنجا به دست
سیران است که آمده به باغی شریف شد تا که سلطان در وقت کاخ و در آنجا به دست

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Handwritten text in Arabic script, heavily obscured by noise and grain. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines across the page. Due to the extreme quality of the scan, the specific words and characters are illegible.

The document contains dense handwritten Persian script, likely a historical record or legal document. The text is written in a cursive style characteristic of the Safavid era. It begins with a header section followed by several paragraphs of text. The handwriting is somewhat faded and difficult to decipher in many places due to ink bleed-through and fading over time. The document appears to be a formal record, possibly related to land ownership or administrative matters, given the context of the archival collection.

[illegible]

۱۹۹۹
 ۱۹۹۸
 ۱۹۹۷
 ۱۹۹۶
 ۱۹۹۵
 ۱۹۹۴
 ۱۹۹۳
 ۱۹۹۲
 ۱۹۹۱
 ۱۹۹۰
 ۱۹۸۹
 ۱۹۸۸
 ۱۹۸۷
 ۱۹۸۶
 ۱۹۸۵
 ۱۹۸۴
 ۱۹۸۳
 ۱۹۸۲
 ۱۹۸۱
 ۱۹۸۰
 ۱۹۷۹
 ۱۹۷۸
 ۱۹۷۷
 ۱۹۷۶
 ۱۹۷۵
 ۱۹۷۴
 ۱۹۷۳
 ۱۹۷۲
 ۱۹۷۱
 ۱۹۷۰
 ۱۹۶۹
 ۱۹۶۸
 ۱۹۶۷
 ۱۹۶۶
 ۱۹۶۵
 ۱۹۶۴
 ۱۹۶۳
 ۱۹۶۲
 ۱۹۶۱
 ۱۹۶۰
 ۱۹۵۹
 ۱۹۵۸
 ۱۹۵۷
 ۱۹۵۶
 ۱۹۵۵
 ۱۹۵۴
 ۱۹۵۳
 ۱۹۵۲
 ۱۹۵۱
 ۱۹۵۰
 ۱۹۴۹
 ۱۹۴۸
 ۱۹۴۷
 ۱۹۴۶
 ۱۹۴۵
 ۱۹۴۴
 ۱۹۴۳
 ۱۹۴۲
 ۱۹۴۱
 ۱۹۴۰
 ۱۹۳۹
 ۱۹۳۸
 ۱۹۳۷
 ۱۹۳۶
 ۱۹۳۵
 ۱۹۳۴
 ۱۹۳۳
 ۱۹۳۲
 ۱۹۳۱
 ۱۹۳۰
 ۱۹۲۹
 ۱۹۲۸
 ۱۹۲۷
 ۱۹۲۶
 ۱۹۲۵
 ۱۹۲۴
 ۱۹۲۳
 ۱۹۲۲
 ۱۹۲۱
 ۱۹۲۰
 ۱۹۱۹
 ۱۹۱۸
 ۱۹۱۷
 ۱۹۱۶
 ۱۹۱۵
 ۱۹۱۴
 ۱۹۱۳
 ۱۹۱۲
 ۱۹۱۱
 ۱۹۱۰
 ۱۹۰۹
 ۱۹۰۸
 ۱۹۰۷
 ۱۹۰۶
 ۱۹۰۵
 ۱۹۰۴
 ۱۹۰۳
 ۱۹۰۲
 ۱۹۰۱
 ۱۹۰۰
 ۱۸۹۹
 ۱۸۹۸
 ۱۸۹۷
 ۱۸۹۶
 ۱۸۹۵
 ۱۸۹۴
 ۱۸۹۳
 ۱۸۹۲
 ۱۸۹۱
 ۱۸۹۰
 ۱۸۸۹
 ۱۸۸۸
 ۱۸۸۷
 ۱۸۸۶
 ۱۸۸۵
 ۱۸۸۴
 ۱۸۸۳
 ۱۸۸۲
 ۱۸۸۱
 ۱۸۸۰
 ۱۸۷۹
 ۱۸۷۸
 ۱۸۷۷
 ۱۸۷۶
 ۱۸۷۵
 ۱۸۷۴
 ۱۸۷۳
 ۱۸۷۲
 ۱۸۷۱
 ۱۸۷۰
 ۱۸۶۹
 ۱۸۶۸
 ۱۸۶۷
 ۱۸۶۶
 ۱۸۶۵
 ۱۸۶۴
 ۱۸۶۳
 ۱۸۶۲
 ۱۸۶۱
 ۱۸۶۰
 ۱۸۵۹
 ۱۸۵۸
 ۱۸۵۷
 ۱۸۵۶
 ۱۸۵۵
 ۱۸۵۴
 ۱۸۵۳
 ۱۸۵۲
 ۱۸۵۱
 ۱۸۵۰
 ۱۸۴۹
 ۱۸۴۸
 ۱۸۴۷
 ۱۸۴۶
 ۱۸۴۵
 ۱۸۴۴
 ۱۸۴۳
 ۱۸۴۲
 ۱۸۴۱
 ۱۸۴۰
 ۱۸۳۹
 ۱۸۳۸
 ۱۸۳۷
 ۱۸۳۶
 ۱۸۳۵
 ۱۸۳۴
 ۱۸۳۳
 ۱۸۳۲
 ۱۸۳۱
 ۱۸۳۰
 ۱۸۲۹
 ۱۸۲۸
 ۱۸۲۷
 ۱۸۲۶
 ۱۸۲۵
 ۱۸۲۴
 ۱۸۲۳
 ۱۸۲۲
 ۱۸۲۱
 ۱۸۲۰
 ۱۸۱۹
 ۱۸۱۸
 ۱۸۱۷
 ۱۸۱۶
 ۱۸۱۵
 ۱۸۱۴
 ۱۸۱۳
 ۱۸۱۲
 ۱۸۱۱
 ۱۸۱۰
 ۱۸۰۹
 ۱۸۰۸
 ۱۸۰۷
 ۱۸۰۶
 ۱۸۰۵
 ۱۸۰۴
 ۱۸۰۳
 ۱۸۰۲
 ۱۸۰۱
 ۱۸۰۰
 ۱۷۹۹
 ۱۷۹۸
 ۱۷۹۷
 ۱۷۹۶
 ۱۷۹۵
 ۱۷۹۴
 ۱۷۹۳
 ۱۷۹۲
 ۱۷۹۱
 ۱۷۹۰
 ۱۷۸۹
 ۱۷۸۸
 ۱۷۸۷
 ۱۷۸۶
 ۱۷۸۵
 ۱۷۸۴
 ۱۷۸۳
 ۱۷۸۲
 ۱۷۸۱
 ۱۷۸۰
 ۱۷۷۹
 ۱۷۷۸
 ۱۷۷۷
 ۱۷۷۶
 ۱۷۷۵
 ۱۷۷۴
 ۱۷۷۳
 ۱۷۷۲
 ۱۷۷۱
 ۱۷۷۰
 ۱۷۶۹
 ۱۷۶۸
 ۱۷۶۷
 ۱۷۶۶
 ۱۷۶۵
 ۱۷۶۴
 ۱۷۶۳
 ۱۷۶۲
 ۱۷۶۱
 ۱۷۶۰
 ۱۷۵۹
 ۱۷۵۸
 ۱۷۵۷
 ۱۷۵۶
 ۱۷۵۵
 ۱۷۵۴
 ۱۷۵۳
 ۱۷۵۲
 ۱۷۵۱
 ۱۷۵۰
 ۱۷۴۹
 ۱۷۴۸
 ۱۷۴۷
 ۱۷۴۶
 ۱۷۴۵
 ۱۷۴۴
 ۱۷۴۳
 ۱۷۴۲
 ۱۷۴۱
 ۱۷۴۰
 ۱۷۳۹
 ۱۷۳۸
 ۱۷۳۷
 ۱۷۳۶
 ۱۷۳۵
 ۱۷۳۴
 ۱۷۳۳
 ۱۷۳۲
 ۱۷۳۱
 ۱۷۳۰
 ۱۷۲۹
 ۱۷۲۸
 ۱۷۲۷
 ۱۷۲۶
 ۱۷۲۵
 ۱۷۲۴
 ۱۷۲۳
 ۱۷۲۲
 ۱۷۲۱
 ۱۷۲۰
 ۱۷۱۹
 ۱۷۱۸
 ۱۷۱۷
 ۱۷۱۶
 ۱۷۱۵
 ۱۷۱۴
 ۱۷۱۳
 ۱۷۱۲
 ۱۷۱۱
 ۱۷۱۰
 ۱۷۰۹
 ۱۷۰۸
 ۱۷۰۷
 ۱۷۰۶
 ۱۷۰۵
 ۱۷۰۴
 ۱۷۰۳
 ۱۷۰۲
 ۱۷۰۱
 ۱۷۰۰
 ۱۶۹۹
 ۱۶۹۸
 ۱۶۹۷
 ۱۶۹۶
 ۱۶۹۵
 ۱۶۹۴
 ۱۶۹۳
 ۱۶۹۲
 ۱۶۹۱
 ۱۶۹۰
 ۱۶۸۹
 ۱۶۸۸
 ۱۶۸۷
 ۱۶۸۶
 ۱۶۸۵

مجلس اول
در روز پنجشنبه ۱۳۰۲
حاضرین: آقایان ...
موضوع: ...
قرارداد ...
تصویب ...
مجلس دوم
در روز شنبه ۱۳۰۲
حاضرین: آقایان ...
موضوع: ...
قرارداد ...
تصویب ...
مجلس سوم
در روز دوشنبه ۱۳۰۲
حاضرین: آقایان ...
موضوع: ...
قرارداد ...
تصویب ...
مجلس چهارم
در روز چهارشنبه ۱۳۰۲
حاضرین: آقایان ...
موضوع: ...
قرارداد ...
تصویب ...
مجلس پنجم
در روز شنبه ۱۳۰۲
حاضرین: آقایان ...
موضوع: ...
قرارداد ...
تصویب ...
مجلس ششم
در روز دوشنبه ۱۳۰۲
حاضرین: آقایان ...
موضوع: ...
قرارداد ...
تصویب ...
مجلس هفتم
در روز چهارشنبه ۱۳۰۲
حاضرین: آقایان ...
موضوع: ...
قرارداد ...
تصویب ...
مجلس هشتم
در روز شنبه ۱۳۰۲
حاضرین: آقایان ...
موضوع: ...
قرارداد ...
تصویب ...
مجلس نهم
در روز دوشنبه ۱۳۰۲
حاضرین: آقایان ...
موضوع: ...
قرارداد ...
تصویب ...
مجلس دهم
در روز چهارشنبه ۱۳۰۲
حاضرین: آقایان ...
موضوع: ...
قرارداد ...
تصویب ...
مجلس یازدهم
در روز شنبه ۱۳۰۲
حاضرین: آقایان ...
موضوع: ...
قرارداد ...
تصویب ...
مجلس دوازدهم
در روز دوشنبه ۱۳۰۲
حاضرین: آقایان ...
موضوع: ...
قرارداد ...
تصویب ...
مجلس سیزدهم
در روز چهارشنبه ۱۳۰۲
حاضرین: آقایان ...
موضوع: ...
قرارداد ...
تصویب ...
مجلس چهاردهم
در روز شنبه ۱۳۰۲
حاضرین: آقایان ...
موضوع: ...
قرارداد ...
تصویب ...
مجلس پانزدهم
در روز دوشنبه ۱۳۰۲
حاضرین: آقایان ...
موضوع: ...
قرارداد ...
تصویب ...
مجلس شانزدهم
در روز چهارشنبه ۱۳۰۲
حاضرین: آقایان ...
موضوع: ...
قرارداد ...
تصویب ...
مجلس هجدهم
در روز شنبه ۱۳۰۲
حاضرین: آقایان ...
موضوع: ...
قرارداد ...
تصویب ...
مجلس نوزدهم
در روز دوشنبه ۱۳۰۲
حاضرین: آقایان ...
موضوع: ...
قرارداد ...
تصویب ...
مجلس بیستم
در روز چهارشنبه ۱۳۰۲
حاضرین: آقایان ...
موضوع: ...
قرارداد ...
تصویب ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[The following text is extremely faint and largely illegible due to significant fading and bleed-through from the reverse side of the page. It appears to be a continuation of the handwritten notes or a separate entry.]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

109

سفری

[illegible]

[illegible]

1

[illegible]

که بجز خدمت آن حضرت از دست روزی که حضرت جنت استسما را فرمود
نکست که سانی جو سس فرموده با مایه و دانه نام و شش سده که هر یکی
از تمام معین خود است نسبت این سده و ده طریقی که از غنایم سده است
و در بخرد او را شش تخت استسما و ده و بر تخت سانی که در طریقی است
نواز است باید و ده سی خود دخل میکند هر یک که در طریقی بود و ده که در طریقی است
در آن وقت بودی از هر آنکه از دست برقی خود در خدمت خود بود و ده که
نایب مرکب بر زبان که سنی یکفخته و تکیه کند خود شایع و تری است
که گوید صدی خدای دوست الله درین استسما روی خان رسیده اند و دست خود
را بر که خود سسته بود و که سپایار روی خان در بخرد نام استسما و ده که در طریقی است
نیاید کرد که به دست روی خان در بخرد شش استسما است سر و غنی نام
شش پذیرین حرف داده هر یک یک دم که کرده است روی خان سر خود را میان
انداخت خوریت جنت استسما را چون در مضمون این عبارت معلوم کرد و فرمودند
که روی خان این حرف اگر از انبیا می شنید میفرمودیم که زبان او را از پس
حق می کشیدند تا بد توان کرد که با نور سستی بی عقل هر مجلس قیاس کرد که در مجلسی
که روی خان از سبش خان بپا در نشاند و نمود و هر دو در آن وقت خدایم او را
باین صیغه یاد میسپرد که باشند و این که گفته مردم را می گفت باشد ای که نام رو
نادر که بگویشش او رسیده همان قول بپا در شش که بر زبان آورده بلکه حق تھا
بازی به دست و بکوب در آن زبان نکهارت حق را بر زبان بپا در می اعلان فرموده
نکست درین آن خود بود که در آن محل استسما و چنین نکهارت نسبت به روی خان

از زبان

[illegible]

[illegible]

دارد و هرگاه من بپایان رسیدم گردیدند سر و پای خاصه پنجو و فایده از مود و حکم
 گردانید و پنجو و فایده از مود و حکم گردانید و پنجو و فایده از مود و حکم گردانید
 از ایشان من در خود نگذاشته و اما حکم غلص نهادی خود همسم و بدست خود
 فایده خود و در که پنجو و فایده از مود و حکم گردانید و پنجو و فایده از مود و حکم گردانید
 نمود و هرگاه که در که پنجو و فایده از مود و حکم گردانید و پنجو و فایده از مود و حکم گردانید
 بدو دیدم که را خویش خود از که پنجو و فایده از مود و حکم گردانید و پنجو و فایده از مود و حکم گردانید
 میگویند که در که پنجو و فایده از مود و حکم گردانید و پنجو و فایده از مود و حکم گردانید
 آن من میسید و در میگوشت که این من با یکدیگر میگوشت که این من با یکدیگر میگوشت
 فخرین که در که پنجو و فایده از مود و حکم گردانید و پنجو و فایده از مود و حکم گردانید
 از شایسته میسید از شایسته میسید از شایسته میسید از شایسته میسید
 بهشت است که این من در که پنجو و فایده از مود و حکم گردانید و پنجو و فایده از مود و حکم گردانید
 فرمودید که در که پنجو و فایده از مود و حکم گردانید و پنجو و فایده از مود و حکم گردانید
 سواران بهشت و در که پنجو و فایده از مود و حکم گردانید و پنجو و فایده از مود و حکم گردانید
 نمود و در که پنجو و فایده از مود و حکم گردانید و پنجو و فایده از مود و حکم گردانید
 و هرگاه که در که پنجو و فایده از مود و حکم گردانید و پنجو و فایده از مود و حکم گردانید
 بهشت است که این من در که پنجو و فایده از مود و حکم گردانید و پنجو و فایده از مود و حکم گردانید
 و هرگاه که در که پنجو و فایده از مود و حکم گردانید و پنجو و فایده از مود و حکم گردانید
 بهشت است که این من در که پنجو و فایده از مود و حکم گردانید و پنجو و فایده از مود و حکم گردانید

[illegible]

بود و با خالق بیفروغ و بیخبر بودند و بتکلیف من از این کار خود بشناخت
 و ارم که آن من مودت بشناخت نماید بود و در این طریقی که حق
 میگوید و میباید آنرا بگویند همیشه مساوی این همکاران برای ظهور
 عز و است افسر شده اند و چنانکه گفتند آیا شهادت کفر است سید که
 سید خود را نشان داد که حق تعالی از برای اجتماع رتبه سیباده است و شهادت
 سلطان از برای است شهادت برادر از دست فلک زد و نوازی
 سید آفرید و خلق از وی نشانی آید و سیدان آنرا از بار دست و زبان
 نشانی از حضرت سید پیغام صلح و در این راه و در اولی از این که بفرستد لشکر
 و در این جنگ شش باب و گفتگ که کشش کرده اند و در هر دو
 سید را تشدید شده و گفته اند و مستان که از آنکه حق گویند و بیست و چهار
 میباشند و مستان از سر خود و آفرید و بر هر چه خود است سید جانها
 و خود و دیگران و روز از شهادت است و دست از برای است
 بگویم آنکه ایشان را در این طوری است که بعد از این راه و در این
 و در این است و ایشان را از اوراق عالمه که است و بیست و چهار
 این خلق که حق تعالی انشاء آنرا در این راه و در این است و ایشان را
 و حق و نفعت یقینی از حضرت سید و در این راه و در این است و ایشان را
 الله الرحمن سید عبد الوهاب در این راه و در این است و سید مدنی فرمود
 حضرت حاج محمد زاهد فیض از صحبت ایشان را در این راه و در این است
 حضرت حاج محمد که از آنکه او در این راه و در این است و سید ایشان

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

خان را شست بپتن نمود و فرج خان بلوچ و ابراهیم و حسن و
چند ماه در بصره بود و بر سر خطه طایفه که حرم بود و پادشاه
سویست و عطا قاش در تصرف است و او بود که لشکر کرد و قتل و کشتن
از عداوت خانان غلبه می نمود و در آن شخص شد و پادشاه در آن
سویست عاقبت امارت چون بیکه که ابراهیم است بچند کوه که
او یکسره بود و ملک طری استثنی و میان آنست برادر آنکه ملوک
را و دید به عمارت ملک و اعیان طلبند و عمارت و بیتی اند و بی و شتر
همان شد آنجا عمارت ملک را بعد از کشتن لشکر کرد و بهر آنکه
به چهار ماه بگریختن و در عمارت ملک که کرد و بهر آنکه کشتن
می نمود عاقبت امارت چون در آنست و بی و کشتن و عمارت
کرد است بود و بگریختن و در آن ملک نمود طلب و فرستادن کشتن بسیار
داد و در باره که آذوقه آن را می آید و در آنست عداوت خان عاقل
شد آنکه چون کشتن و ادب و جنگ خان بر آنست پس پادشاه کشتن و عمارت
سویست را به تصرف نمود و بعد از آن بر سر بلخ خان و بهر جار خان
چندانی که در بر او بود و کشتن کرد و چندی از جنگ کرده شکست خورد و
خیل او را مشکل نام کردند پس بود از بلخ خان و علم و دانا به دست بگریختن
افتاد و برود و از مع شافا قشون بفرست و خود آورد سکا که از او معلوم
بلوچان نام و در چهار خان سازد بر چهره ای که ایستادن و بکار
سکه و بیست چشمان پیش از خان آمد و عمارت خان از جمله و است

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و شکر سپیدان بر موی خان و شیرینان خون - و قوت عادت در زدن او
 و آفاق و بلاد و مشاط و احاطه و خوار و انصاف و انانیت
 و جلال و ادب و کرام و کرم و شکر و شکر و شکر و شکر

سلطان محمد افغان سلطان مغول را بر تخت اید

ماه جماد الثانی که شش ماه پیش از فتح خان ملوک بر سر موسی خان و شیرخان
فرموده اما چون از اعماد خان بعد و قوت این فعل شایع در امان
شدند و بعد که یکدیگر را پیوسته اندر این روز گشته و در آن روز که این دو کار
بعد در این خواهد بود اگر موسی خان و شیرخان از این سادستند
زمان شیرخان و خزان و قتل و این خواهد بود پس موسی باید که در این
حال خود را نشسته که نیز سینه بنده ای اندوین سینه جمع امر او در
الوفی خان و بهو جاران که یکجا از غرضی و خان بودند این قرار خوا
و در این زمان که خان در راه شاد در چون بر نوالی شهرت رسیدند
موسی خان و شیرخان در شهر بختی تقصیر شدند و اعماد خان قتل کرد
فرموده و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی
و حاجی خان در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی
قبول کرد و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی
شیرخان اسلام نمود و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی
و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی
در عین جنگ عطف عنان نموده و این را با خود ایم میران
جمعیت موسی خان و شیرخان از هزار هزار و پانصد سوار و پانصد
نموده و اینک اعماد خان از عیبت هزار سوار زیاده اما چون در بختی
و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی و در بختی

[illegible]

در آن روز که در پیشروای اعلا و خان قلن ایگرفت از امر تبارخان
 دست بردار و اراغما و خان میرف گشت القدر اعلا و خان پیشروای
 در جمعیت نود و بارده آنرا شاه از موسی خان و شیرزان کشیدند
 و از آنکه هیچکدام برین امر و ادواتی نداشتند نمی توانستند
 خاک را بکشند و او در پیشروایین را نمی شنید و مانع می آمد ازین بکند
 و اراغما و خان را بتارخان افشاری سپردند و تارخان اخست خبیله
 بهانه آنکه من را نشکست و خود را از سوره نهد و مرا اراغما خان را آتش
 بسیار مانع شود آمد و اعتبارا گشت که شد که تارخان را اخست و او
 در روز پنجم تمام اراغما و خان بدو می آمد و فرستاد و در سبب
 اعتبارا ملک را بهای نواز خان بدو طلبید و گرفت و بگشت و در خانه
 تارخان همان کرد و بر خانه آوردیش ندان که نیز اعتبارا ملک
 آمد و نیز امر تارخان کرد و تارخان آگاه گشت این قدر اخست و این
 در این باب پیش برده و سوار شدند و از شهر برآمد و بجای سوار گشت
 شد و از اسل خان اراغما بدو برآمد و بفرست و در آن روز گشت
 و پیشان و بنال اینها و تارخان و تارخان چون موضع را ندیدند
 و بیکه پیشان را عقب رسید و آمدند و بیکه اسل و باسلی اسل
 بر تارخان همراه بود در قلمرو موضع سار و آمد و او از خانه
 گشت و خان درین قلعه درآمد و تارخان را با تارخان سوار گشت که
 چون تارخان بدو آمد و متوجه نواز شد و تارخان بدو و باسلی رسیدند

[illegible]

[illegible]

در این روزها که بزرگوار است که تمام خان سواران وقت و شب
در این شهر این و آن خانان شلی نمودند و غلبه در ایشان بدو نهادند و شمشیر
باز بیدار دست چپ و عماد خان جنگل خان را طایفه و طایفه بسیار
کرد و همه را گرفتند بر سر موسی خان و سید خان لشکر کرد و در میان آنها
میان جنگل خان و او را خان حبشی ازاع و انفع شهر بر سر گرفتند
بنام سید جنگل خان دید که هنوز موسی خان را بشیر خان بجا
نمودند و از لشکر او را خان با چنان سواران میبندید هرگاه که
نشان و شمشیر خان را گرفتند و آن خان خود میگردید و جنگل خان
موسی خان را بشیر خان را از این کره زمین اشتهاد موسی خان را گرفتند
و خان روزی که موضع را فروز کرد و در آن روزی که تمام
در سید موسی خان فرستاد که جنگل خان گفت که موسی خان فرستاد که در آن
مناصب نیست که با بر قاعه مصیبت را در دویم اعیان خان فرستاد
حکایت این بر خیزد و فرستاد بود و دیگر که از خان و سید خان را با هم سازند
کردند و از این روز که در باحد اباد آمد جنگل خان بولایت خود رفت و
فرستاد که میران بکشیر و در آن شهر بر و در جنگگاه بدین شهر گذشت
که میران را به حکم حسین و میرزا محمد حسین و شاه میران از این شهر
حسین را بفرستاد شاه خراسان که در خدمت با شاه جمعه که در آن وقت
مشرقی است طالع اندام که با شاه بود و در طریق اهل خراسان
در آن زمان که بر آمد و جنگل خان که در این شهر از این شهر

کتابخانه عمومی و اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

[illegible]

[illegible]

بر دو کشتی نذیر از آن هیچ یکی از لشکریان او اقدام به پناهی ننمود و قتل
بچشم خورشید بر روی که لشکر جنگر خان بالا آمد و با کوه منتهی رود که مردم
اطراف چو آب از زمین خزان بر روی بعضی جاها بر کش ایستادند
آن وقت از برج واقع شده بود و یازده روز که آنجا مقام داشت اما بعد
نزد که یک بزرگ حاکم گشت زار میزد به رود و پیش سپه خود میزد و در
دست نیست بهم رساند وقت پدر کرد که شیه خان از برادر در مقام خان
پشیمان شد انقدر چون حکومت ای بابا و دیگر جان خود گرفت خود بدو
رویه خدمت سپید پیران رسید حامد از بهر مکرتم تمام نامه ابدا آورد
در آن زمان جنبدی از مقر پناهت رسید مبارکی که در خدمت بدین
دور بخان ملاقات نمودند و در راه بود اسیران خدمت می کردند و خان در
آن زمان ملاقات کرد و درین سه روزه پیران با او سخن معلوم می شد
که است و در پنهان بود و در خدمت سپید پیران با هم با دو هم رفت
روز این نگاه رسید چنانکه در آن وقت روزی پنج یوسف برادر
ملان فیکر که در خدمت شکار و در خدمت آن بود و در خدمت سپید
حامد به بدین جنگر خان رفت و ملاقات نمود و آن خوش حال شد
بعد از آن بر سپید که میان منجم و انی هم میزدیم گفت که پیران
روی در خدمت که شاید آب بالی از آنجا باشد یعنی آن جتی که
نشان می دادند و در ظاهر است که با حاکم خان در کوهستان
باشد که اعلا خان آن جا است و در وقت و درین در کوهستان

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

مشهور است که آنکه مال حضرت بکسر ببال سبده و قولا و در روزی چهارم
که کربلای خورن برادریم که در آن وقت خان تفریب عینا بقتلش
رفته ازین جهت نمره فتنه بودیم چون این نوع مختاریم بلکه بخت
سید میران فرزند و دیگر میان محمود و فتنه و فرقان ملاقات و بخت و ملاقات
را دیدیم روزی والدم که سبده از خدمت سید میران رفته ملاقات نمودیم
و گرییم بسیار که در دهان نو جا داد و در بر سرش احوال کرد بسیار که در دهان
نعام کشیدند و آبها در قفس پیش آورده و در قفسی که در آنجا کشیدند
تویب جگرهایش کشیدند و در قفسی که در آنجا کشیدند و در قفسی که در آنجا کشیدند
و این روز و ملاقات کردیم و در قفسی که در آنجا کشیدند و در قفسی که در آنجا کشیدند
ترشی و در قفسی که در آنجا کشیدند و در قفسی که در آنجا کشیدند و در قفسی که در آنجا کشیدند
تفریب جگرهایش کشیدند و در قفسی که در آنجا کشیدند و در قفسی که در آنجا کشیدند
اجازت بداد ایست نمود و آفتاب که در بیدم پیدا و میگفت که این از دست
نوب دارد و بدیدم از دست خان گرفته تا اول بیکر و چون بیدم بیدم بدیدم
شتر و نهی ملک که در خان چون بر بیدم ایستاد و بیدم بدیدم
سال و چهل سال انگشت باشند و بیکر خان و والدم اعتقاد نوده و بر نهی ملک
گفت که ملک هرگاه چنین بود و شما جزایر عکس آفتاب بدیدم گفت که خان
بیدم کار و بیدم ملک همین است اما این با بیدم بیکر و بیدم بیکر و بیدم بیکر
هر آتش کان سوزد و دست سیم

خداوند را بود و باغ ابرایم

[illegible]

[illegible]

خبر رفته و در کار او اندک عذر نمی بود چرا که چون بعضی مردم از آن که در شهر
و در قریه ها بنشیند و قدری علم غرض و در پیشان گفتند که این مردم
بنشیند و بماندند و در آن خوشه که در دین یاد آید و خان
و سلطان مظهر از دو کنگره اینها که در به شهر آمد از آن خان
روایت می نماید که بپس لب و افکند شمع و کمر و در مردم شیران
که در قلع بعد از پادشاهی بود و در آنجا ابراهیم و نه آخر و در حالت
سید میران در میان ایسان طرح دادند و در آنجا که در آنجا
به یکدیگر و در شیران قریه که در آن روز و در آنجا که در آنجا
و استیفته باشد و این روی آب به یکدیگر و در میان قریه و در آنجا
اگر چه میرخان و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا
به و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا
بزرگ و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا
قبضه برود و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا
که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا
و میکشند که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا
هم آن دیدی است و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا
که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا
چند مرتبه مرغ خان و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا
و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا

[illegible]

[illegible]

[illegible]

